

รายงานการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยธำรงอัตลักษณ์ความเป็นไทย
รับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

THAI LANGUAGE TEACHING DEVELOPMENT MODEL TO MAINTAIN
THAI IDENTITY TO ACCEPT THE NEW NORMAL HIGHER EDUCATION
IN THE 21st CENTURY WITH BUDDHIST METHODS

จรุญภรณ์ กลางบุรีรัมย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี การดำเนินงานวิจัยใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยพหุกรณีศึกษา การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธีตามหลักพหุสัจจะภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแบบมาตราประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 แบบสอบถามความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในการดำเนินรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธีตามหลักพหุสัจจะ โดยใช้เทคนิค IOC หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาทดลองใช้เกณฑ์ของ Cox and Vagars (1996) Bernnan (1972) และ Berk (1980, อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผู้บริหาร และอาจารย์ ในระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม) ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 15 คน กลุ่มที่ 2 นิสิตและนักศึกษา ในสังกัดสำนักงานระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม) เฉพาะกลุ่มนิสิตและนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 105 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 105 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากความสมัครใจของสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 210 คน และทดลองใช้เครื่องมือจากกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัย วิทยาลัยเกษตรร้อยเอ็ด จำนวน 105 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี ผลการทดลองหาประสิทธิภาพจากการทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้อง ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491 ผลงานวิจัยนี้เป็นระบบเชิงผลลัพธ์ที่ต้องเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนซึ่งเกิดจากความเข้าใจด้วยหลักพุทธรวิธีตามหลักพหุสัจจะ คือการนำหลักพหุสัจจะมาบูรณาการกับการเรียนการสอนวิชาการสอนภาษาไทย เพื่อเยาวชน นิสิตและนักศึกษา ที่อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยอย่างภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย

คำสำคัญ : 1. รูปแบบการพัฒนา, 2. ความปกติใหม่, 3. อุดมศึกษาศตวรรษที่ 21, 4. พุทธรวิธี

ABSTRACT

Research on Thai language teaching development model to maintain Thai identity to accept the new normal higher education in the 21st century with Buddhist methods. The research operation was done using a mixed research method during quantitative research and multi-case study research. The research was divided into 2 parts: Part 1, a questionnaire on the level of suitability of the Thai language teaching development model to maintain Thai identity for the new normal at the 21st century higher education level with the Buddhist method according to the Pahusajja principle. Northeastern region is rating scale 5 levels and part 2 questionnaire on the conformity of the arrangement plan learning to implement a model for developing Thai language teaching to maintain a Thai identity, accepting the new normal in higher education in the 21st century by using Buddhist methods based on the principle of pahu sacca by using the IOC technique or the concordance index between questions and objectives. Then select items with IOC values of 0.50 or higher to test the criteria of Cox and Vagars (1996), Bernnan (1972) and Berk (1980, cited in Sirichai Kanchanawasi, 2007). Group 1, 5 experts, executives and Lecturer in higher education North-Central Region (Roi Et Province and Maha Sarakham Province) who participated in the project, totaling 15 people. Group 2 Students and students Under the Office of Higher Education North-Central Region (Roi Et Province and Maha Sarakham Province) only for students and students in the field of teaching Thai language, consisting of 1) Roi Et Rajabhat University Roi Et Province, 105 people 2) Maha Sarakham Rajabhat University Maha Sarakham Province, a total of 105 people using a specific method. by using criteria based on the willingness of the educational institutions participating in the project. A total of 210 people were tested and tested. from the sample group of Mahamakut Wittayalai University Roi Et Campus with 105 people.

Thai language teaching development model to maintain Thai identity to accept the new normal higher education in the 21st century with Buddhist methods. The results of the study and the results of the conformity check from the performance and conformity audit assessment form the origin and importance of the teaching style in terms of the theoretical concepts used as the basis the elements of the teaching style the unit of learning is consistent with the purpose and measurement and evaluation at a high level with a mean of 4.52 and a standard deviation of .491 this research is an outcome-oriented system that focuses on changes in learners' behavior, thinking, skills and attitudes arising from understanding

with the Buddhist method according to the principle is to bring the principle of truth to integrate with teaching and learning Thai language for youth, students and students that maintains a Thai identity with pride in being Thai.

Keywords: 1. development model, 2. new normal, 3. 21st century higher education, 4. Buddhist methods

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย ได้รับความปิติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี งานวิจัยนี้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงยิ่งจาก พระราชปรีดีติวิมล, ดร. ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งท่านได้เมตตาให้คำปรึกษาและคำแนะนำในกระบวนการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกปิติและเป็นพระคุณ อย่างสูงยิ่ง จึงขอกราบนมัสการและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้บริหาร สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความเมตตาแนะนำในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ นักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ทำให้งานวิจัยเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

คุณประโยชน์จากงานวิจัยนี้ขอมอบบูชาแด่บุพการี ครูอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้สร้างฐานชีวิตให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงท่านผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้ให้การสนับสนุนทุกขั้นตอนทุกกระบวนการแก่ผู้วิจัยด้วยดีมาโดยตลอด

ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์
หัวหน้าโครงการวิจัย
23 กุมภาพันธ์ 2566

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนา	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทย	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21	18
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ด้วยหลักพุทธวิธีด้วยหลักพาหุสัจจะ	25
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
2.6 สรุปกรอบแนวความคิด	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	33
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	34
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
5.1 สรุปผลการวิจัย	53
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	54
5.3 ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษา หัวหน้าโครงการ นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย	63
ภาคผนวก ข เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน	67
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย	69
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย	71
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	77
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือเพื่อการวิจัย	80
ประวัตินักวิจัย	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.2.1 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี	40
4.2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน	41
4.2.3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน	41
4.2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	42
4.2.5 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	43
4.2.6 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านการวัดและประเมินผล	44
4.2.7 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากสื่อออนไลน์	45
4.2.8 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์สารคดีจากสื่อออนไลน์	46
4.2.9 การประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การวิเคราะห์บทความจากสื่อออนไลน์	47
4.2.10 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวิเคราะห์ละครจากสื่อออนไลน์	48
4.2.11 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์เรื่องสั้นจากสื่อออนไลน์	49
4.2.12 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ได้จากการทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้อง	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชดำรัสในหลวงรัชกาลที่ 9 ณ การประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 29 กรกฎาคม 2505

“ภาษาไทยหรือภาษาทั้งหลายที่ใช้กันในปัจจุบันนั้น เป็นภาษาที่มีชีวิต เป็นภาษาที่ประชาชนใช้ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความหมาย ถ้าเราบัญญัติศัพท์อะไรขึ้นมา ก็จะขอให้ประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้ที่มีความคิดในด้านภาษาเป็น “ศัพท์บัญญัติกร” กันทั้งชาติหรือเป็นวิทยากรผู้ที่มีความรู้ทั้งชาติก็ได้...”

ทางที่ดี เราบัญญัติศัพท์แล้ว ก็ต้องลองดูว่า เขาเข้าใจหรือเปล่า การบัญญัติศัพท์หรือการมีคำใหม่มีบ่อเกิดหลายทาง...

ท่านทั้งหลายที่เป็น “ศัพท์บัญญัติกร” ก็เป็นบ่อเกิด... อีกบ่อหนึ่งก็คือ สำนักข่าวต่าง ๆ ที่แปลจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ก็ออกมาเป็นภาษาประหลาด ๆ เหมือนกัน...”

การน้อมนำพระราชดำรัสในหลวงรัชกาลที่ 9 มาเป็นแนวทางการปฏิบัติในการใช้ภาษาไทย อารมณ์อัตลักษณ์ความเป็นไทยนั้นทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการภาษาไทยอารมณ์อัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ตามหลัก สุ จิ ปุ ลิ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนั้น นอกจากจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันในด้านต่าง ๆ แล้วยังส่งผลต่อการสื่อสารที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือด้วย ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ตโทรศัพท์มือถือ ทำให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายขึ้นและมีแอปพลิเคชันหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมกันมากคือ “ไลน์” (LINE) ฉะนั้น ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านเครื่องมือเหล่านี้ จึงต้องมีความกระชับ เพื่อความรวดเร็ว และสามารถสื่อสารเข้าใจเฉพาะกลุ่ม เพราะฉะนั้นจึงส่งผลโดยตรงต่อการใช้ภาษาในการแชท แอปพลิเคชันไลน์ ผลการศึกษาพบว่า การใช้ภาษาแชทในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์มีการใช้ภาษาที่วิบัติ สอดคล้องกับ ภาษาไทยเน็ต : ภาษาสนทนาในโปรแกรมสนทนาในสมาร์ตโฟนนำมาวิเคราะห์ตามแนวทางภาษาศาสตร์สังคม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านรูปแบบการสื่อสารผ่านโปรแกรมสนทนาในสมาร์ตโฟน ส่งผลให้เกิดลักษณะภาษาสนทนา ดังนี้ 1) การมีพื้นที่การแสดงผลขนาดเล็กทำให้เกิดการส่งข้อความแต่ครั้งเป็นคำวลีหรือประโยคสั้น ๆ แต่ส่งถี่ ๆ ซึ่งเป็นไปเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่ต่อเนื่องด้วย 2) การมีแป้นพิมพ์ขนาดเล็กมากทำให้เกิดการพิมพ์ผิดเป็นจำนวนมาก และเกิดการแปรด้านสะกดคำ 3) การที่มีการสนทนาได้ทุกที่ทุกเวลาทำให้เกิดการสนทนาที่ช่วงการตอบกลบนานหลายชั่วโมง การเปิดการสนทนาพบในลักษณะของประโยคคำถามและประโยคบอกเล่า แต่การปิดการสนทนาพบน้อยมาก เท่าที่พบเป็นการขอตัวไปทำธุระหรือเข้านอน ที่เหลือเป็นการทิ้งข้อความไว้ไม่มีการอ่าน หรืออ่านแล้วแต่ไม่มีการตอบ 4) โปรแกรมสนทนามีอีโมติคอนและสติ๊กเกอร์ ทำให้ภาษาสนทนาปรากฏอีโมติคอนและสติ๊กเกอร์โดยใช้ทั้งแทน

ข้อความและประกอบข้อความ เป็น อัจฉริยะภาษาลักษณะหนึ่ง ส่วนลักษณะภาษาภาษาสนทนานั้น แบ่งออกได้ 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การแปรด้าน การสะกดคำ 2) การใช้คำสร้างใหม่ 3) การใช้เครื่องหมาย 4) การพิมพ์แบบพิเศษ และ 5) การใช้คำย่อที่ไม่ใช่คำย่อที่ใช้กันโดยทั่วไปแต่ยังสื่อความหมายได้จากบริบทการสนทนา ในฐานะรัฐบาลมีความต้องการอนุรักษ์เป็นวัฒนธรรมภาษาไทย มีแผนในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผน เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 ฉบับนี้ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ส่วนที่ 2 การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศสถานการณ์และแนวโน้มภายนอก สถานการณ์และแนวโน้มภายใน ส่วนที่ 3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา เชื่อมโยงกับการปฏิรูปการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2565

ปัจจุบันวัยรุ่นไทยสมัยนี้นิยมใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คเพื่อการติดต่อที่รวดเร็ว และเนื่องจากความเร็วในการสื่อสารและความยากลำบากในการพิมพ์ตัวอักษรทำให้วัยรุ่นทำให้คำเหล่านั้นสั้นลงจนกลายเป็นภาษาวิบัติ ภาษาวิบัติ เป็นคำเรียกของการใช้ภาษาไทยที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่ตรงกับกับหลักภาษาในด้านการสะกดคำคำว่า “ภาษาวิบัติ” ใช้เรียกรวมถึงการเขียนที่สะกดผิดบ่อย รวมถึงการใช้คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดแปลกไปจากเดิม คำว่า “วิบัติ” มาจากภาษาบาลี หมายถึง พิษานาธิบาย หรือความเคลื่อนทำให้เสียหายในประเทศไทย มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาเด็กไทยขาดการศึกษารวมถึงปัญหาภาษาวิบัติทำให้เด็กไทยไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในขณะเดียวกันได้มีการใช้คำว่าภาษาอุบัติแทนที่ภาษาวิบัติที่มีความหมายในเชิงลบ โดยภาษาอุบัติหมายถึงภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ ตอบสนองวัฒนธรรมย่อย เช่นเดียวกับภาษาเฉพาะวงการที่เป็นศัพท์สแลง ทั้งนี้ การเปิดใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาคำที่ควรใช้ให้ถูกต้องอาจเป็นทางเลือกที่ดี ทางบัณฑิตยสถานได้กำหนดคำที่ใช้อย่างเป็นทางการหรืออยู่ในรูปแบบมาตรฐาน หากใช้ผิดอาจกลายเป็น

คำวิบัติได้ ซึ่งคำวิบัติไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของภาษาแต่อย่างใด เป็นเพียงการใช้ภาษาให้แตกต่างจากปกติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรืออาจใช้จากพื้นฐานไปจนกว่าคำวิบัตินั้นจะหายไปจากสังคมนั้น การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา Covid-19 เราคงต้องยอมรับว่าการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเกิดขึ้นที่ห้องเรียน (ON-SITE) เพราะการที่เด็กได้ไปโรงเรียนนั้นทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน เด็กมีสมาธิจดจ่อกับการสอนของครู ครูสามารถเข้าถึงเด็กเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี และผู้ปกครองสามารถประกอบอาชีพได้โดยมั่นใจในความปลอดภัยของบุตรหลาน สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการของเด็กทั้งในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา แต่เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 ในปัจจุบัน ได้ส่งผลกระทบให้การเรียนการสอนตามวิถีปกติไม่สามารถทำได้นั้น ประเด็นการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โควิด จึงกลายเป็นโจทย์สำคัญที่จะต้องหาแนวทางที่ยังรักษาโอกาสในการเรียนรู้ของเด็กให้ควบคู่ไปกับความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้มีแนวทางการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ ได้แก่ การสอนผ่านทีวี (ON-AIR), การสอนผ่านอินเทอร์เน็ต (ONLINE), การสอนแบบ ON-DEMAND, การสอนแบบ ON-HAND และการสอนตามปกติที่โรงเรียน (ON-SITE) ซึ่งสถานศึกษาทุกแห่งทุกระดับก็ได้ดำเนินการในลักษณะนี้มาแล้ว อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ต้องการให้การเลือกรูปแบบมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่จึงมอบหมายให้เขตพื้นที่การศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษาแต่ละพื้นที่พิจารณาเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และยึดความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งสามารถปรับการประเมินผลให้เป็นไปตามสถานการณ์ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนมากกว่า 1 รูปแบบให้ผสมผสานกันได้นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการต้องขอขอบคุณความอนุเคราะห์จากมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ DLTV โดยนักเรียนจะได้รับสื่อการเรียนรู้สำหรับการเรียนที่บ้าน เช่น แบบเรียน แบบฝึกหัด สมุดวาดเขียน สี เป็นต้น ทั้งนี้ รัฐบาลได้จัดหาช่องทีวีดิจิทัลไว้ 12 ช่องทีวีด้วย ซึ่งเริ่มเผยแพร่แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ที่ผ่านมา และจะถ่ายทอดซ้ำ 3 รอบต่อวัน ท้ายที่สุดนี้ การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์จะไม่กลายเป็นรูปแบบหลัก แต่จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความพร้อมของสถานศึกษาแต่ละแห่ง รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ก็จะมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพของการศึกษาและเตรียมพร้อมให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาต้องหาวิธีต่างในการแก้ไขปัญหา การบูรณาการพระพุทธศาสนาเป็นอีกแนวทางการสร้างพุทธบูรณาการ สหภาคจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยวิถีใหม่เพื่อแก้ปัญหาภาษาวิบัติของคนรุ่นใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เพื่อหานวัตกรรมใหม่ตามวิถีโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัฏจักรของโลก โดยการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ หลักพาหุสัจจะ (พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช), 2548), พระไตรปิฎก เล่มที่ 22) พาหุสัจจะ (บาลี: พาหุสสุจจ, พหุสสุต + -ณฺย ปัจจัยในภาวะตัดทอน) แปลว่า ความเป็นผู้ได้สดับตรับฟังมาก หมายถึงการได้ศึกษาเล่าเรียนมาก การมีความรู้ประสบการณ์มาก เรียกบุคคลผู้มีภาวะอย่างนั้นว่าพหุสุต คือผู้ได้ศึกษาเล่าเรียนมากมาย ผู้มีความรู้มาก ผู้คงแก่เรียน นักปราชญ์ หนังสือบางฉบับเรียกว่า "หัวใจนักปราชญ์"พาหุสัจจะ เกิดจากการศึกษา และการศึกษาที่ดีเกิดจากการศึกษา 4 แบบ คือ ศึกษาด้วยการฟัง ด้วยการคิด ด้วยการสอบถาม และด้วยการจดจำบันทึก มีคาถาบทหนึ่งที่ถือว่าเป็น หัวใจนักปราชญ์ คือ "สุ จิ ปุ ลิ วินิมุตโต กถิ โส ปนฺนติโต

ภเว" แปลว่า ผู้ปราศจาก สุ จิ ปุ ลิ จะเป็นบัณฑิตได้อย่างไร สุ ย่อมาจาก สุต (จาก สุ ธาตุ) แปลว่า ฟัง, ได้ยิน จิ ย่อมาจาก จินต (จาก จินต ธาตุ) แปลว่า คิด ปุ ย่อมาจาก ปุจฉา (จาก ปุจฉ ธาตุ) แปลว่า ถาม ลิ ย่อมาจาก ลิขิต (จาก ลิข ธาตุ) แปลว่า จด, เขียน เป็นหลักธรรมที่จะใช้ในการบูรณาการพัฒนการสอนภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ของเยาวชนไทยที่ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้การบูรณาการรูปแบบการพัฒนการสอนภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ระหว่างศึกษาศาสตร์ และ พุทธศาสตร์ ในการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้ศึกษาหานวัตกรรมทั้งเก่าและใหม่นำมาแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะจะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนและพัฒนการเรียนการสอนภาษาไทย ศึกษาด้วยการฟัง ด้วยการคิด ด้วยการสอบถาม และด้วยการจดจำบันทึกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ปัญหาวิจัย

รูปแบบการพัฒนการสอนภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนการสอนภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนการสอนภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มเป้าหมายเชิงปริมาณ

ประชากร ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร และอาจารย์ ระดับอุดมศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) กลุ่มที่ 2 นิสิต และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร และอาจารย์ ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 นิสิต และนักศึกษา ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) เฉพาะกลุ่มนิสิต และนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้นจำนวน 210 คน และประเมินประสิทธิภาพ และทดลองใช้เครื่อง จากกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 105 รูป/คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 315 รูป/คน

2) กลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ

ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอน จำนวน 12 รูป/คน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานปกครองในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ จำนวน 5 รูป/คน โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ครูผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลา 1 ปี (ระหว่าง 1 ตุลาคม 2565–30 กันยายน 2566)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 รูปแบบการพัฒนา หมายถึง การสร้างและพัฒนาแนวทางหรือการกำหนดกิจกรรม มาตรการรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ โดยการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานจากข้อปัญหา หรือข้อกำหนดร่วมกัน การทดลองใช้ และการหาประสิทธิภาพของรูปแบบจากการนำรูปแบบที่สร้างไปทดลองใช้จริง

1.5.2 การสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย หมายถึง การช่วยกันอ้างรักษา “ภาษาไทย” ที่น่าภาคภูมิใจของเรา ให้เป็นสมบัติอันล้ำค่าสืบทอดต่อไปยังอนุชนรุ่นหลังอย่างถูกต้อง และงดงามตลอดไป โดยการบูรณาการหลัก พหุสัจจะ เกิดจากการศึกษา และการศึกษาที่ดีเกิดจากการศึกษา 4 แบบ คือ ศึกษาด้วยการฟัง ด้วยการคิด ด้วยการสอบถาม และด้วยการจดจำบันทึก มีคาถาบทหนึ่งที่ว่า “หัวใจนักปราชญ์ คือ “สุ จิ ปุ ลิ วินิมุตโต กถ โส ปณฺธิโต ภเว” แปลว่า ผู้ปราศจาก สุ จิ ปุ ลิ จะเป็นบัณฑิตได้อย่างไร สุ ย่อมมาจาก สุต (จาก สุ ธาตุ) แปลว่า ฟัง, ได้ยิน จิ ย่อมมาจาก จินต (จาก จินต ธาตุ) แปลว่า คิด ปุ ย่อมมาจาก ปุจฉา (จาก ปุจฉา ธาตุ) แปลว่า ถาม ลิ ย่อมมาจาก ลิขิต (จาก ลิข ธาตุ) แปลว่า จด, เขียน เป็นหลักธรรมที่จะใช้ในการบูรณาการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ของเยาวชนไทยที่ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

1.5.3 ความปกติใหม่ หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่าง

1.5.4 อุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 หมายถึง อุดมศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นระบบเชิงผลลัพธ์ (Outcome) ที่ต้องเน้น “เปลี่ยนแปลง” พฤติกรรม ความคิด ทักษะ และเจตคติ ของผู้เรียน ซึ่งเกิดจากความเข้าใจ (Understanding) หลักการพื้นฐาน สังคมในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมดิจิทัลขับเคลื่อนด้วยการ สื่อสารและสารสนเทศ การดำเนินชีวิตและการทำงานต้องการความสามารถ หรือสามัตถิยะ (Competence ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ทักษะและเจตคติ) ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อให้คณาจารย์ผู้สอนในสถาบันการอุดมศึกษา สามารถออกแบบการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นความสามารถของบัณฑิต อาจารย์ต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่าง การสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการบรรยาย การปฏิบัติจากประสบการณ์จริง กับการปฏิบัติเพื่อพิสูจน์ทฤษฎี และ การศึกษา (Education) กับ วิชาการ (Academic) นั่นคือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา “ครูมืออาชีพ” ไม่ใช่ “นักวิชาการมืออาชีพ”

1.5.4) ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ หมายถึง การนำหลักพหุสัจจะมาบูรณาการกับการเรียนการสอนวิชาการสอนภาษาไทย เพื่อเยาวชน นิสิต และนักศึกษา ที่อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย อย่างภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. ประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าและผู้สนใจเกี่ยวกับงานวิจัยด้านนี้ เพราะผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ จากนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการในการเพื่อสร้างและรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21

2. หลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ

3. สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มาจะเป็นการเพิ่มเติมความรู้ ทั้งยังเป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.6.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย

การนำผลการวิจัยมานำเสนอเพื่อกำหนดนโยบายในระดับสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 7 สถานศึกษา

1.6.3 ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้

1. ได้รับข้อมูลเชิงประจักษ์และสามารถประยุกต์ใช้ได้เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ทัศนคติความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ตามหลักพหุสัจจะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในกลุ่มเด็กและเยาวชนได้

2. ได้นำความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ทัศนคติความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ

3. นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ทัศนคติความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย โดยมีหัวข้อดังนี้

ความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ
- 2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนา

2.1.1 รูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอน

ความหมายรูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีความหมายในลักษณะเดียวกับระบบการเรียนการสอน ซึ่งนักการศึกษาโดยทั่วไปนิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของการศึกษาหรือการเรียนการสอนในภาพรวมและนิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ย่อยกว่า โดยเฉพาะกับ “วิธีการสอน” ในด้านความหมายของรูปแบบการสอน มีผู้ให้ความหมายไว้หลายแง่มุม ดังนี้

Keeves J., (1997: 386-387) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (imagination) ความคิดรวบยอด (concept) และความสัมพันธ์ (interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (structural relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (associative relationships)

รูปแบบ (model) ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมี 5 แบบ หรือ 5 ลักษณะ คือ (Kaplan, 1964 อ้างถึงใน Keeves, 1997 : 386-387)

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์ กายภาพ สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์
2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์
3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตร คณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว
4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น
5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรของสภาพการณ์ ปัญหาในรูปแบบด้านศึกษาศาสตร์มักจะเป็นแบบนี้เป็นส่วนใหญ่

2.1.2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีกระบวนการพัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ ดังที่ ชนาธิป พรกุล (2552:109) ได้ให้ความหมายของการออกแบบจัดการ เรียนรู้ไว้ว่า การออกแบบมีลักษณะเป็นศาสตร์แห่งการสร้างสรรค์การสอนที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์จากบริบทของการเรียนการสอนโดยอาศัยทฤษฎีระบบเป็นพื้นฐานในการดำเนินการ เพื่อนำมาสู่การวางเค้าโครง (outline) ให้เห็นภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนทั้งระบบ ด้าน Kevin Kruse (2008) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเชิงระบบ (system approach) ว่าประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหรือที่เรียกว่า “ADDIE Model” ซึ่งเป็นวิธีการเชิงระบบที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (effectiveness) และมีความเหมาะสม (appropriateness) โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์คือขั้นตอนของการวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการนำเสนอ ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา เป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการ เรียนรู้ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้เป็นการนำ สารและกิจกรรมไปใช้ประกอบการวางแผน ในการบริหารจัดการในการ นำแผนการจัดการ เรียนรู้ไปใช้และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ และขั้นตอนที่ 5 การประเมิน เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิผลของสื่อที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดของทศนา แคมมณี (2548: 204) ที่กล่าวโดยสรุปว่า กระบวนการที่จำเป็นในการสร้างระบบ คือการกำหนดจุดมุ่งหมายของระบบการศึกษา หลักการทฤษฎี แนวคิดสภาพการณ์และปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การกำหนดองค์ประกอบของระบบ และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การเขียนผังระบบ การทดลองใช้ระบบ การประเมินผลระบบและการปรับปรุงระบบ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อขยายตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ ระบบ (Analysis) เป็นการนำระบบเดิมที่ปรากฏอยู่ตามสภาพจริงในปัจจุบันมาวิเคราะห์เช่น ข้อมูล พื้นฐานเชิงนโยบายเป้าหมายสภาพบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบระบบ การจัดการเรียนรู้กับสภาพที่คาดหวังเพื่อศึกษาปัญหาความต้องการและจุดบกพร่องต่าง ๆ

รวมถึงการสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่และที่ต้องการ เพื่อนำมาเติมเต็มในการพัฒนาเพื่อช่วยทำให้ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในการพัฒนาที่ชัดเจนในขั้นต่อไป ขั้นที่ 2 การออกแบบ (Design) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ในขั้นแรกมาเป็นเป้าหมายในการพัฒนา ซึ่งได้มีการระบุเงื่อนไขที่จะทำมาออกแบบระบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้ ขั้นที่ 3 การพัฒนา (Development) เป็นการพิจารณาเลือกทรัพยากร การเรียนรู้ที่มีอยู่รวมถึงการเลือกและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายโดยสะท้อนให้เห็น องค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ สิ่งนำเข้า/ตัวป้อน (input) กระบวนการ (process) ผลผลิต/ผลลัพธ์ (output) โดยมีกลไกการควบคุม (control) เพื่อตรวจสอบกระบวนการให้มีประสิทธิภาพและมีการ ให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ขั้นที่ 4 การนำไปใช้(Implementation) เป็นการนำแบบที่พัฒนาไป ทดลองใช้เพื่อทดสอบวางระบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นว่าใช้ได้ผลตามที่คาดหวังเพียงใด และขั้นที่ 5 การประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมิน 2 ส่วนคือประเมินผลระหว่างดำเนินการ (formative evaluation) และประเมินผลรวม (summative valuation) ทั้งระบบเพื่อนำมาปรับปรุง และพัฒนา กล่าวสรุป ได้ว่าการออกแบบการจัดการ เรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) เป็นขั้น การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การออกแบบและพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้ (Design and Development : D and D) เป็นขั้นการสร้างและหาประสิทธิภาพ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น 3) การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้(Implementation : I) เป็นขั้นการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่นและ 4) การประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น (Evaluation : E) เป็นขั้นการประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยธำรงอัตลักษณ์ความเป็นไทย

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย อัมพร อังศรีพวง (อ้างในวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549: 94-95) ได้ให้ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำแล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 5 ให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิด ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์
2. ฝึกทักษะทางภาษาซ้ำ ๆ และบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ และหมั่นฝึกฝน ทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ
5. ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร และในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความจรรโลงใจ โดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้วและร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็นสื่อการเรียนการสอน

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต

8. สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ

9. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำ และจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

10. นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

11. ให้แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อสารของครูผู้สอน

12. วัดและประเมินผล โดยคำนึงถึงวัย ระดับชั้นและพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน

13. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ

14. ศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

15. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ โดยใช้โปรแกรม เพลง รูปแบบการสอนอื่น ๆ และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียน เกิดความรักในการเรียนภาษาไทย

16. จัดทำหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุด เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

หลักในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเรียนการสอนมีมากมาย เราสามารถจัดได้ทุกระยะของการเรียน การสอนตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้เลือกกิจกรรม ให้เหมาะสมกับบทเรียน วรณีย์ โสมประยูร (2544 : 193-194) ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรม การเรียน การสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรคำนึงถึง จุดประสงค์ ความพร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการสอนกับวิชาอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด ตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลายวิธี นอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรม และให้รู้จักการทำงานร่วมกับ คนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญในตัวเองแล้ว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อีก ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาไทย จึงไม่น่าจำกัดอยู่เฉพาะในชั่วโมงภาษาไทยเท่านั้น ซึ่งการสอนภาษาไทย ควรยึดหลักดังนี้ ด้านตัวผู้สอน ควรสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนควรสอนเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนและ สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วควรมีการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อผู้เรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของตนเอง ด้านผู้เรียน ควรมีความพร้อมในการเรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและมีการฝึกฝนอยู่เสมอ ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ค่า สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีความสำคัญต่อการ

เรียนการสอนมาก เพราะสื่อเป็นตัวกลางที่จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้เข้าใจตรงกัน และนักเรียนก็สามารถทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนมากกว่าการสอนที่มีแต่ครูอธิบายเพียงอย่างเดียว สื่อการเรียนการสอนจะช่วยนำความมีประสิทธิภาพมาสู่การเรียนการสอนและนำความสำเร็จมาสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนใช้ถ่ายทอดความรู้และประมวลประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พอจำแนกสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials) หรือบางที่เรียกว่าสื่อประเภทเบา (Software) หมายถึง สื่อที่เก็บความรู้ไว้ในตัวเอง ซึ่งจำแนกย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 สื่อประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องอาศัย อุปกรณ์อื่นช่วย เช่น แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น

1.2 วัสดุที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้โดยตัวเองจำเป็นต้องอาศัย อุปกรณ์อื่นช่วย เช่น แผ่นเสียง ภาพยนตร์ สไลด์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทอุปกรณ์หรือเครื่องมือ (Equipment) หมายถึง ส่วนที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกไว้ในวัสดุ สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นภาพโปรเจกเตอร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่น แผ่นเสียง เป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ (Techniques or methods) หมายถึง สื่อที่มีลักษณะเป็นแนวคิดหรือรูปแบบขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยสามารถนำสื่อวัสดุและอุปกรณ์มาช่วยในการสอนได้ เช่น เกมและสถานการณ์จำลอง การสอนแบบจุลภาค การสาธิต เป็นต้น สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีหลายชนิด ดังต่อไปนี้

1. เกมต่าง ๆ การเล่นเกมเป็นสิ่งที่ดี ๆ ชอบเป็นชีวิตจิตใจอยู่แล้ว ผู้สอนสามารถพลิกแพลงการเล่นแบบต่างๆ ของเด็กมาใช้เสริมทักษะทางภาษาของเด็กได้มากมาย เช่น การเล่นเกมกระดาน หมากรุก หมากร่อน การเล่นเกมกระดาน หมากรุก หมากร่อน นอกจากนี่ยังมีเกมอีกมากมาย ที่ผู้สอนจะประยุกต์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอนเกมต่าง ๆ สามารถใช้ได้ทุกขั้นตอนของการสอน ไม่ว่าจะเป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุปบทเรียน การเล่นเกมในแต่ละครั้งผู้สอนควรบอกจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทราบแน่ชัดว่าฝึกทักษะใด กำหนดกติกา และเวลาในการเล่นให้แน่นอน การเล่นเกมทั้งที่ไม่ต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์และต้องใช้เกมที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ผู้สอนต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าหรือให้ผู้เรียนเตรียมและเก็บให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเมื่อเล่นเสร็จ ตัวอย่างเช่น เกมบิงโก แข่ง เครื่องบิน ตกปลา ต่อบัตรคำ จำยลลาต เกมกระดาน เรียงคำ ยี่สิบคำถาม เป็นต้น

2. บัตรคำ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนได้ดีเป็นสื่อที่ผู้สอนนิยมใช้กันมาก เพราะใช้ประกอบการเรียนการสอนได้หลายลักษณะ เช่น สอนคัดลายมือ สอนคำใหม่ สอนคำยาก สอนอ่านออกเสียง สอนอ่านในใจ เล่นเกมเสริมทักษะต่าง ๆ

3. ปริศนาคำทาย เป็นการเล่นของคนไทยมาแต่โบราณนิยมเล่นกันในหมู่เด็กและผู้ใหญ่ การทายปัญหานั้นฝึกทักษะหลายด้าน ทั้งการฟัง การพูด การคิด ไหวพริบในการแก้ปัญหา จินตนาการ

การแสดงออกทางภาษา ปริศนาคำทาย มีการจัดหมวดหมู่ไว้หลายหมวดหมู่ เช่น ประเภทสัตว์ ของใช้ พืช เป็นต้น

4. เทปบันทึกเสียง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดหามาให้ครูผู้สอน เพราะใช้ง่าย เคลื่อนย้ายได้สะดวก ราคาไม่แพง ครูใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอนภาษาไทย โดยใช้สอนอ่าน ทำนองเสนาะ สัมภาษณ์ บันทึกข่าว นิทาน เป็นต้น

5. แผ่นป้ายสำลี เหมาะสำหรับใช้เป็นสื่อการสอนในระดับชั้นเด็กเล็กชั้นประถมศึกษา แต่ก็อาจนำไปใช้ในระดับชั้นมัธยมหรืออุดมศึกษาก็ได้ แผ่นป้ายสำลีสามารถใช้ ตีบัตรคำ บัตรภาพหรือรูปภาพได้ แต่เราต้องยอมรับว่าบัตรคำ หรือบัตรภาพที่ติดบนป้ายสำลีนั้น อาจจะไม่มันคง อาจร่วงหล่นได้

6. สไลด์ประกอบเสียง นำมาใช้ง่ายและสามารถนำมาเรียนแบบเอกัตบุคคลหรือประกอบการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สไลด์ประกอบเสียงชุดใดที่จัดทำอย่างดีก็จะให้คุณค่าต่อกระบวนการเรียนรู้อย่างมาก

7. กระเปาะผนัง เป็นแผ่นไม้บาง ๆ ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดเท่ากับแผ่นป้ายสำลีใช้กระดาษแข็งทำเป็นร่องหรือกระเปาะขนาดใหญ่พอที่จะเสียบบัตรคำได้ วิธีใช้กระเปาะผนังก็จะใช้คล้ายกับแผ่นป้ายผนังสำลี คือ ใช้กับบัตรคำ บัตรข้อความ บัตรภาพ

8. สถานการณ์จำลอง เปรียบเหมือนนามธรรมของชีวิตจริง หรือการทำให้สภาพแวดล้อมหรือกระบวนการของชีวิตจริงให้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปสถานการณ์จำลองจะเป็นการแสดงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่สมมุติขึ้น เช่น อาชีพต่าง ๆ ความเป็นอยู่ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปว่า การเรียนการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์ ความพร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการเรียนกับวิชาอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด ตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลาย ๆ วิธี นอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรม และให้รู้จักการทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการธำรงอัตลักษณ์ความเป็นไทย

ความหมายของคำว่า ธำรง ความหมายจาก พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายไว้ว่า ทรงไว้ ชูไว้

ความหมายของคำว่า อัตลักษณ์ความเป็นไทย ทศพร ศรเกตุ (2021) ได้ให้นิยามว่าการอนุรักษ์ หมายถึง การปกป้อง รักษาไว้ ทำนุบำรุงถนอมไว้ มิให้สูญหาย คอยดูแลเอาใจใส่มิให้ถูกทำลายและบูรณะซ่อมแซม การเผยแพร่ หมายถึง การแนะนำ การกระจายข่าว การไม่หยุดอยู่กับที่ การให้รู้กันทั่วไป ซึ่งทำให้บุคคลอื่นได้รู้จัก ได้รู้คุณค่า ได้ตระหนักในสิ่งที่เป็นต้องการให้บุคคลได้รู้ ได้ทราบเอกลักษณ์ หมายถึง สิ่งเฉพาะ จุดเด่น ๆ สิ่งที่ทำให้เชิดหน้าชูตา ตลอดถึงสิ่งที่มีอยู่แล้วทำให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปที่ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือน และเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นชาติไทยได้ชัดเจน

การอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย หมายถึง การปกป้องรักษา ดูแลเอาใจใส่วัฒนธรรมไทยที่มีอยู่มิให้สูญหาย และประชาสัมพันธ์แนะนำ กระจายข่าวให้บุคคลอื่นได้รับรู้รับทราบถึงความ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ตลอดถึงการทำนุบำรุง บูรณะซ่อมแซมให้อยู่ได้ยาวนานเท่านาน เช่น

ก. วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การติดต่อกันอย่างสามัญ โดยใช้การพูด การฟัง การเขียน เป็นการใช้ “วจีกรรม” หรือ speech acts คือใช้ภาษาเพื่อให้ผู้อื่นได้ ทำตามที่ตนบอกหรือสั่งทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การพูดโทรศัพท์ การสนทนากับเพื่อนบ้าน การ บอกช่างประปามาซ่อมรอยรั่ว การนัดช่างไฟฟ้าให้มาติดตั้งเครื่องปรับอากาศ การสั่งอาหารตาม ภัตตาคาร การนัดหมายกับเพื่อน เป็นต้น ส่วนการฟังเป็นพฤติกรรมควบคู่กับการพูดนอกจากนั้นยังมี การฟังจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การฟังประกาศ เป็นต้น ทางด้านการอ่านในชีวิตประจำวัน ที่ใช้มากที่สุด คือการอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา สลากยา จดหมาย หนังสือเวียน จากโรงเรียนของบุตรหลาน เป็นต้น การเขียนในชีวิตประจำวัน มักจะเป็นการเขียนข้อความสั้น ๆ ใน บันทึกรส่วนตัว บันทึกรายการซื้อของ บันทึกรายการธุระที่จะต้องกระทำ การเขียนจดหมาย การกรอก แบบฟอร์ม การอ่านสำรวจคุณสมบัติสินค้าใหม่ เป็นต้น การสื่อสารในชีวิตประจำวันไม่มีความ สลับซับซ้อน ทั้งด้านเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำของภาษาก็ไม่ยุ่งยาก

ข. วัฒนธรรมการสื่อสารเพื่อการปฏิบัติงาน หมายถึง การสื่อสารเพื่อการทำกิจธุระส่วนตัว และกิจการต่าง ๆ ในการทำงานอาชีพ ซึ่งมีความจำเป็นขั้นต้นคล้ายคลึงกัน ผู้ที่ทำงานอาชีพส่วนมาก ต้องการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความสำเร็จในหน้าที่การงาน ถ้อยคำภาษาที่จะใช้ต้อง มีพลังเร้าใจหรือโน้มน้าวใจได้ ต้องใช้คำประหยัดและมีความหมายชัดเจนแน่นอน ไม่กำกวม เช่น ต้องการสั่งซื้อสินค้า ต้องบอกชนิดสินค้าชัดเจน รหัสประจำสินค้า สี ขนาด จำนวน สถานที่ส่งสินค้า วิธีส่ง วิธีชำระเงิน เป็นต้น

ค. วัฒนธรรมการสื่อสารเชิงวิชาการ การสื่อสารเชิงวิชาการมีความยุ่งยากในการใช้ถ้อยคำยิ่ง กว่าภาษาเฉพาะอาชีพ เพราะนักวิชาการจำเป็นต้องใช้ศัพท์เฉพาะด้านในวิชาการของตน ทำให้การ ติดต่อสื่อสารกระชับ รวดเร็ว แม่นยำ ตรงตามความหมายที่ต้องการ

ศัพท์วิชาการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศบางคำเข้าไป ในภาษาไทยเป็นเวลานาน จนลืมนำมาจากภาษาใด เช่น คำ บักเตรีย มาจากภาษาฝรั่งเศสแพทย์ไทยใช้คำ นี้ในตำราและในการสื่อ ความหมายมานานเช่นเดียวกับคำวิตามิน โปรตีน จนติดอยู่ในภาษาไทย หาก จะเปลี่ยนเป็นเสียงภาษาอังกฤษก็อาจใช้ว่า แบ็กทีเรีย ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้วแต่ไวตามิน โปรตีน ยังไม่ เป็นที่นิยมจะเห็นว่าวิชาการทุกสาขาจะมีศัพท์เฉพาะด้านเพื่อสื่อสารใน

วงการวิชาการ คนทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้และมักเห็นเป็นความยุ่งยากไม่จำเป็น ศัพท์ วิชาการคำเดียวกันก็ควรจะมีในภาษาไทยเพียงคำเดียว แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เช่น concept นักวิชาการ บางสถาบันเรียกว่า มะโนทัศน์ ราชบัณฑิตยสถานเรียกว่า มโนคติ หรือ fax การสื่อสารแห่งประเทศไทย ใช้ว่า โทรสาร ราชบัณฑิตยสถานเรียกว่า โทรภาพ เป็นต้น

ที่กล่าวมานี้ เป็นเพียงตัวอย่างวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษา ซึ่งควรจะอนุรักษ์ไว้เพราะเป็นสิ่งที ดีและควรพัฒนาให้ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ ถึงแม้จะลักษณะที่แตกต่างกัน และมีการเปลี่ยนแปลงมากบ้าง น้อยบ้าง เร็วบ้าง ช้าบ้าง เช่น ราชาศัพท์ และภาษาราชการเปลี่ยนแปลงช้า ภาษาในชีวิตประจำวันใน

วงการธุรกิจและวงการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีก็เปลี่ยนแปลงเร็ว เพราะได้เกิดสิ่งใหม่ขึ้นมาเรื่อยๆ และรวดเร็ว จำเป็นต้องหาถ้อยคำอธิบายชี้แจง และเรียกสิ่งใหม่นั้นให้ทันท่วงที

การอนุรักษ์สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ไทย

การอนุรักษ์สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ไทย หมายถึง การปกป้องรักษา ดูแลเอาใจใส่สิ่งที่สังคมไทยมีอยู่แล้วให้เป็นลักษณะเด่นของตนเองที่ทำให้เชิดหน้าชูตาที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนที่แสดงถึงความเป็นชาติไทยได้ชัดเจน ตลอดถึงการทำนุบำรุงซ่อมแซมสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์นั้นให้เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเยาวชน ผู้สนใจทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ

ปัจจุบันเอกลักษณ์ของประเทศไทยเป็นที่ชื่นชมของคนทั่วโลก คือการยิ้ม จนได้สมญานามว่าเป็น “สยามเมืองยิ้ม” นั่นก็เป็นเพราะสังคมไทยเป็นสังคมแห่งพระพุทธศาสนา เป็นสังคมแห่งการเอื้ออาทร เป็นสังคมแห่งการสร้างสันติสุข คุณธรรมพื้นฐานที่สังคมไทยให้ทุกคนได้ปฏิบัติร่วมกันคือเบญจศีลหรือ ศีล 5 เป็นวัฒนธรรมด้านจิตใจ ได้แก่

1) ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สมาதியามิ การเว้นจากการฆ่าหรือทำลายสัตว์ที่มีชีวิต เว้นจากการเบียดเบียนกันและกัน เว้นจากการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยการกระทำที่เนื่องด้วยกายต้องการให้คนมีเมตตาต่อกันและกัน

2) อทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สมาதியามิ การเว้นจากลักขโมย หรือหยิบฉวยเอาของบุคคลอื่น ตั้งแต่ 5 มาสก (1 บาท) ขึ้นไป ซึ่งนิสัยที่ไม่ดี ต้องการให้คนมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบอาชีพเลี้ยงชีวิต

3) กาเมสุมิฉฉาจารา เวระมะณี สีฉาปะทัง สมาதியามิ การเว้นจากการประพฤติก่อล่วงละเมิดในคู่ครองคนอื่น หรือคนที่มิใช่คู่ครองของตนเอง ทั้งชายและหญิง ต้องการให้คนมีคุณธรรมสำรวมในกามคุณ 5 ไม่ปล่อยตัวปล่อยใจไปกับกิเลสตัณหา

4) มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สมาதியามิ การเว้นจากการพูดโกหกมดเท็จ พูดคำหยาบ พูดสอเสียด พูดเพื่อเจ้า ไร้สาระแก่นสาร ต้องการให้คนเป็นมีสัจจะ ความจริงใจให้กัน

5) สุราเมรัยเมษัชปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สมาதியามิ การเว้นจากการดื่มสุรา ยาเมา สิ่งเสพติดทั้งปวง ต้องการให้คนเป็นคนมีสติสัมปชัญญะอยู่กับตัวเสมอ ไม่เผลอเผลอ

เอกลักษณ์นี้เป็นเพียงตัวอย่างตัวอย่างหนึ่งเท่านั้นเอง เป็นเอกลักษณ์พื้นฐานในสังคมไทยที่มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แม้จะมีได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่พระมหากษัตริย์เป็นพุทธมามกะนั้นคือหลักของประเทศที่ดีที่พระมหากษัตริย์นับถือพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ยังการดำเนินสถาปัตยกรรม จิตรกรรม การแต่งกาย การแสดงความเคารพ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่คนไทยต้องช่วยกันร่วมกันอนุรักษ์ไว้ให้เป็นมรดกไทยต่อไป

ความสำคัญของเอกลักษณ์ไทย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า เอกลักษณ์ไทยมีความสำคัญต่อชาติไทยไม่มากมายหลายประการ แต่พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1) เป็นศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งชาติมิให้ใครเหยียดหยาม เช่น ธงชาติไทย

- 2) เป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งความเป็นไทยอย่างเด่นชัด ที่เรียกว่าเชิดหน้าชูตา เช่น มารยาทอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส มวยไทย ลิเก เพลงพื้นบ้าน เป็นต้น
- 3) สร้างสรรค์ความสมานสามัคคีคนในชาติ เช่น สถาบันพระมหากษัตริย์
- 4) ทำให้ชาติมีลักษณะเฉพาะที่ไม่มีใครเหมือน
- 5) ทำให้ชาติโดดเด่นในด้านความเป็นเอกราช ประกาศความเป็น “ไท” ได้อย่างภาคภูมิใจ

ประเภทของเอกลักษณ์ไทย

เอกลักษณ์ไทย คือ สิ่งที่บ่งบอกความเป็นชาติไทยได้อย่างชัดเจนดังกล่าวแล้ว และเป็นวัฒนธรรมอันมีค่าสำหรับคนไทยทุกคนจะมีอยู่ทุกภาคของประเทศ มีมากมายหลายประการ แต่เมื่อรวบรวมเป็นหมวดหมู่แล้ว สรุปได้ 6 ประการ ได้แก่

1) ภาษาไทย คือ ภาษาพูดที่ใช้สื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ถึงแม้จะมีสำเนียงที่แตกต่างกันไปบ้างในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการใช้ศัพท์กับบุคคลในระดับต่าง ๆ และอักษรไทยที่ใช้ในภาษาเขียนโดยทั่วไป ภาษาไทยจึงเป็นเอกลักษณ์ของชาติมีถ้อยคำที่สละสลวย

2) การแต่งกาย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการแต่งกายของชาวไทยจะเป็นสากลมากขึ้น แต่ก็ยังคงเครื่อง แต่งกายของไทยไว้ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น ในงานพระราชพิธี งานที่เป็นพิธีการ หรือในโอกาสพบปะ สังสรรค์ระหว่างผู้นำ พิธีแต่งงาน เทศกาลและงานประเพณีที่จัดขึ้น หรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความเป็นไทยอย่างชัดเจน ในบางหน่วยงานของราชการ มีการรณรงค์ให้แต่งกายในรูปแบบไทย ๆ ด้วย ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี เช่น วันอังคาร ชาวเชียงรายแต่งชุดสีม่วงซึ่งเป็นสีประจำจังหวัดเชียงราย และวันจันทร์ข้าราชการแต่งชุดสี kaki เป็นต้น ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของไทยอีกประการหนึ่ง

กล่าวสรุปได้ว่า ความสำคัญของเอกลักษณ์ไทยจากความหมายดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าเอกลักษณ์ไทยมีความสำคัญต่อชาติไทยไม่มากมายหลายประการ แต่พอสรุป เป็นศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งชาติมิให้ใครเหยียดหยาม เช่น ธงชาติไทย เป็นสิ่งที่แสดงออกซึ่งความเป็นไทยอย่างเด่นชัด ที่เรียกว่าเชิดหน้าชูตา เช่น มารยาทอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส มวยไทย ลิเก เพลงพื้นบ้าน เป็นต้น สร้างสรรค์ความสมานสามัคคีคนในชาติ เช่น สถาบันพระมหากษัตริย์ ทำให้ชาติมีลักษณะเฉพาะที่ไม่มีใครเหมือน และทำให้ชาติโดดเด่นในด้านความเป็นเอกราช ประกาศความเป็น “ไท” ได้อย่างภาคภูมิใจ

แนวคิดเกี่ยวกับภาษาไทยมรดกล้ำค่า

พงษ์พรรณ บุญเลิศ (2548) ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารแล้ว ภาษายังเป็นสิ่งบ่งบอกความเป็นชาติของคนในสังคม ภาษาไทย ภาษาที่มีเอกลักษณ์มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากภาษาอื่นทั้งตัวอักษรซึ่งมีเป็นของตนเอง ตัวสะกดตามมาตราเป็นภาษาดนตรีที่มีจังหวะความคล้องจอง มีการเปลี่ยนระดับเสียงของคำด้วยวรรณยุกต์ เป็นต้น ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจยิ่ง ขณะที่ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ซึ่งควรแก่การทําอนุรักษ์ส่งเสริม อนุรักษ์ไว้ให้ยั่งยืนตลอดไปยิ่งในยุคปัจจุบันที่วิชาการ

เทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดเทคนิคใหม่ ในการติดต่อสื่อสารซึ่งเน้นความสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ

ภาษาไทย ภาษาสื่อกลางในการติดต่อซึ่งมีความหมายผูกพันกับการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยได้รับผลกระทบจากอิทธิพลความเจริญก้าวหน้าดังกล่าว ทำให้ภาษาที่ใช้ในปัจจุบันทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างน่าวิตก ซึ่งถ้าไม่เร่งแก้ไขป้องกัน ภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง คณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเสนอให้รัฐบาลไทยจัดตั้งวันภาษาไทยขึ้นเพื่อกระตุ้น ปลุกจิตสำนึกคนไทยให้ตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญของภาษาไทย ตลอดจนร่วมมือบำรุงรักษาวัฒนธรรมทางภาษาและส่งเสริมอนุรักษ์เอกลักษณ์ของภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป

จากความเป็นมาของวันภาษาไทยที่กล่าวไว้ในหนังสือวันภาษาไทยของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรมข้างต้น ยังขยายความเพิ่มเติมการกำหนดให้วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปีเป็น วันภาษาไทยแห่งชาติ เนื่องด้วยตรงกับวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ เป็นประธานและทรงร่วมอภิปรายกับผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ทรงเปิดอภิปรายในหัวข้อการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันทรงดำเนินการอภิปรายและทรงสรุปการอภิปรายอย่างดีเยี่ยม แสดงถึงพระปรีชาสามารถและความสนพระราชหฤทัยห่วงใยภาษาไทยเป็นที่ประทับใจแก่ผู้เข้าร่วมการประชุมในปี พ.ศ. 2542 ปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติกำหนดให้วันดังกล่าวของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอเพื่อเฉลิมพระเกียรติ สอนองพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ในด้านภาษาไทย รวมทั้งกระตุ้นให้สถาบันการศึกษา องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนชาวไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษา ร่วมใจกันใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง รักษาภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติให้คงงามและยั่งยืน

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับภาษาไทยที่ผ่านมามีหลากหลายทั้งการพูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะการออกเสียง ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน ศิริวรรณ ฉายะเกษตริณ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 หัวหน้าโครงการหม่อภาษาพัฒนาเยาวชนชี้ให้เห็นภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับภาษาไทย พร้อมการแก้ปัญหการออกเสียง การพัฒนาทักษะการอ่าน การรักษาภาษาไทยแบบฉบับหม่อภาษาว่า โครงการหม่อภาษาพัฒนาเยาวชนเกิดขึ้นมาหลายปี เริ่มจากครั้งที่รัฐบาลประกาศให้มีวันภาษาไทยแห่งชาติขึ้นปีแรก ครั้งนั้นกรมสามัญศึกษาและ สวช. ได้ร่วมกันจัดงานเชิดชูค่าภาษาไทยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้น ซึ่งมีกิจกรรมรณรงค์อนุรักษ์ภาษาไทยเกิดขึ้นมากมายและเพื่อสนองพระราชดำรัสโครงการนี้จึงเกิดขึ้น “ปัญหาการใช้ภาษาไทยมีอยู่มากในทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน จะทำอย่างไรให้เด็กเยาวชนตระหนักในสิ่งที่เกิดขึ้น อีกไหนจะมีวัฒนธรรมนำเข้ามาจากสื่อต่าง ๆ หลังไหลเข้ามาส่งผลให้ค่านิยมของเด็กเปลี่ยนไป อย่างการทำเสียงเลียนแบบภาษาต่างประเทศ ดิการออกเสียง จ เป็นเสียง ช อย่าง เก็บใจ เป็นเก็บ ไช เป็นต้น

นอกจากนี้การออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล เสียง ฉ ช ส ซ ทำเสียงเหมือนภาษาต่างประเทศ วรรณยุกต์เคลื่อน ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องยังคงเป็นปัญหามากขณะนี้ โดยเฉพาะอักษรต่ำซึ่งผันไม่ตรงตามมาตรา เด็ก ๆ ผันไม่ได้ เช่นเดียวกับการพูดคำทับศัพท์ ซึ่งหากคนไทยไม่ชอบพูดภาษาไทย ไม่ภูมิใจที่จะพูดภาษาไทยแล้วใครจะพูด สิ่งเหล่านี้ต้องหันกลับมามองในปัญหา การให้ความรู้ที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องการออกเสียงภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญวันภาษาไทยแห่งชาติปีนี้ที่ศูนย์วัฒนธรรมจึงมีกิจกรรมห่อภาษาหลากหลายกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้นึกถึงความเจ็บป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ห่อภาษาจึงเกิดขึ้น โดยมีวิธีการรักษาเหมือนกับการพบแพทย์ที่โรงพยาบาล มีการทำประวัติ วินิจฉัยโรค บำบัดรักษา จ่ายยา เป็นต้น ผูกเยวชนให้รู้จักเข้าใจภาษาไทย แก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกห่อภาษาพัฒนาเยวชนนอกจากรู้จักกันในลักษณะร้านห่อภาษา คลินิกภาษาไทยแล้ว เวลานี้ได้ก้าวหน้าเป็นหลักสูตรสาระเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเปิดสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ช่วยแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยเด่นชัดขึ้น ส่วนวิธีการแก้ปัญหาพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของเยวชน ประชาชน รวมไปถึงสื่อมวลชนที่ผ่านมาจัดจำลองสถานการณ์เหมือน การรักษาที่โรงพยาบาล คลินิก มีการทำประวัติ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะช่วยฝึกทักษะการเขียน การฝึกคัดลายมือให้กับเด็ก การประเมินการอ่านออกเสียงจะทำให้รู้ว่าป่วยเป็นอะไร แบบฝึกหัดก็มีโรคต่าง ๆ ให้ได้ทดสอบอย่างโรค ช ส อักษรเสบ วรรณยุกต์เคลื่อนเรื้อรัง ควบกล้ำเป็นพิษ ตัวสะกดอ่อนแอ ซึ่งเมื่อพบหมอตระจวินิจฉัยโรคก็จะรู้ว่าเป็นโรคอะไร จากนั้นบำบัดเฉพาะโรค ตรวจหลังการบำบัด เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ของเยวชน ให้มีความน่าสนใจต่างไปจากการเรียนภาษาไทยในห้องเรียน ปัจจุบันปัญหาภาษาไทยที่ยังคงเกิดขึ้น พบว่าการออกเสียง ส ร ล ยังไม่ถูกต้อง พูดไทยคำ อังกฤษคำก็ยังมีอยู่อีกมาก ซึ่งนอกจากการแก้ปัญหาการออกเสียงแล้ว โครงการนี้ยังพัฒนาด้านการเขียน ฟัง พูดและการอ่านร่วมด้วย ขณะที่ภาษาช่วยพัฒนามนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้สามารถสร้างสรรค์ ความเจริญนานับการให้แกชีวิต เมื่อยังคงต้องใช้ภาษาในทุก วันก็ควรที่จะช่วยกันปกป้อง ดูแลรักษา โดยเฉพาะภาษาไทย ภาษาสำคัญของชาติที่ควรร่วมใจกันพิทักษ์เชิดชูคุณค่าของภาษาไทยให้คงอยู่ สืบไปอย่างมั่นคง

สรุปได้ว่า ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากภาษาอื่นทั้งตัวอักษรซึ่งมีเป็นของตนเอง ตัวสะกดตามมาตรา เป็นภาษาดนตรีที่มีจังหวะความคล้องจอง มีการเปลี่ยนระดับเสียงของคำด้วยวรรณยุกต์ เป็นต้น ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจยิ่ง ขณะที่ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ซึ่งควรแก่การทำนุบำรุงส่งเสริม อนุรักษ์ไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป ยิ่งในยุคปัจจุบันที่วิชาการ และเทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดเทคนิคใหม่ ๆ ในการติดต่อสื่อสารซึ่งเน้นความสะดวกรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21

2.3.1 ความปกติใหม่ (New Normal)

ชญา นูช เรื่องจันทร์ (2020) ความปกติใหม่ (New Normal) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่

คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหวังล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย ในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ความปกติใหม่เป็นการปรับวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ เช่น การเว้นระยะห่างทางสังคม หรือการหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจ นำไปสู่การสร้างสรรค์เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ และเมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนในสังคมจะเกิดความคุ้นชินกับพฤติกรรมดำรงชีวิตแบบใหม่ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติไปในที่สุด

2.3.2 New Normal ของการศึกษาไทยรับความปกติใหม่

ฉันทา พิทยาพงศกร (2020) “ความปกติใหม่” หรือ “New Normal” ที่จะตามมา ภาคการศึกษาเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่เกิดการปรับตัวครั้งใหญ่ทั่วโลกและในประเทศไทย โดยเฉพาะการปิดโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่ทำให้ทั้งภาคนโยบาย โรงเรียน ครู และนักเรียนนักศึกษา ต้องหันมาใช้ในการเรียนการสอนทางไกลอย่างเร่งด่วน ชวนให้หลายคนคิดว่า เมื่อโควิด-19 ผ่านไป การเรียนรู้ทางไกลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้จะกลายเป็นความปกติใหม่ของการศึกษาไทย ทว่า ความปกติใหม่นี้จะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพราะอะไร หากมีใช่แล้ว ความปกติใหม่ของการศึกษาไทยจะเป็นอย่างไรแน่ และใครจะเป็นผู้กำหนดหน้าตาของความปกติใหม่นี้ ทำไมการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์จะยังไม่ใช่ “ความปกติใหม่” แต่อาจเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของครู

การจัดการเรียนทางไกลและการเรียนออนไลน์ที่ทั่วถึงและมีประสิทธิผลสูงสำหรับผู้เรียนทุกคน ต้องพึ่งพาหลายปัจจัย ทั้งความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของครูในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ และความพร้อมของครอบครัวและนักเรียนในการเรียนรู้จากที่บ้าน ปัจจัยเหล่านี้มีต้นทุนมหาศาล เช่น หากรัฐจะจัดสรรเงินช่วยเหลือค่าคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยที่ยากจนคนละ 10,000 บาท จะต้องใช้งบประมาณถึง 2,800 ล้านบาท (จากบทความโดย ดร.เสาวรจ รัตนคำฟู) และหากรัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ให้เฉพาะนักเรียนกลุ่มยากจนพิเศษที่มีอยู่กว่า 700,000 คน ตามเกณฑ์การคัดกรองของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) คนละ 10,000 บาท จะต้องใช้งบประมาณกว่า 7,000 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีต้นทุนที่ครอบครัวนักเรียนต้องจ่ายทั้งค่าอินเทอร์เน็ต ค่าอาหารกลางวัน ต้นทุนค่าเสียโอกาสของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต้องใช้เวลาดูแลการเรียนของลูกแทนการทำงานหารายได้ และต้นทุนค่าเสียโอกาสของนักเรียนจากการเรียนทางไกลหรือเรียนออนไลน์ที่งานวิจัยจำนวนไม่น้อยบ่งชี้ว่า ก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่ำกว่าการเรียนตามปกติกับครูในห้องเรียน

เมื่อคำนึงถึงต้นทุนที่สูงมากในการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเรียนทางไกลด้วยเทคโนโลยี และผลลัพธ์เชิงคุณภาพและความเสมอภาคที่ไม่ชัดเจน เชื่อว่าเมื่อสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ยุติลง ระบบการศึกษาในภาครวมจะกลับไปสู่การจัดการเรียนในโรงเรียนเป็นหลัก ส่วนการเรียนทางไกลด้วยเทคโนโลยีจะเป็นเพียงทางเลือกที่ถูกนำมาใช้ในบางสถานการณ์ กับนักเรียนแค่บางกลุ่ม และในบางพื้นที่ แต่จะยังไม่ใช่ความปกติใหม่ของการศึกษาไทยในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาเดียวกันนี้

บุคลากรทางการศึกษาจำนวนมากได้ปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล เช่น การประชุมออนไลน์ การจัดการเอกสารออนไลน์ผ่านคลาวด์ เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว แม้ว่าจะไม่ได้เปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยตรง แต่น่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ จึงมีแนวโน้มที่จะดำเนินต่อไปแม้การระบาดสิ้นสุดลง “ความปกติใหม่” ของภาคการศึกษาไทย ควรเป็นการให้น้ำหนักแบบใหม่เพื่อจัดการปัญหาเดิมปรากฏการณ์ของโควิด-19 ที่ทำให้นักเรียนไม่ได้ไปโรงเรียน ครูจัดการเรียนการสอนไม่ได้เหมือนที่ผ่านมา ทำให้เกิดความตระหนักถึงสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นแท้จริงต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเช่น หลักสูตรแกนกลางที่มีอยู่เดิมเหอะทะเกินไปและไม่เหมาะกับบริบทของเด็กแต่ละคน และ กฎเกณฑ์เรื่องการแต่งกายและการไว้ทรงผมไม่มีความสำคัญเมื่อเด็กเรียนรู้อยู่ที่บ้าน เป็นต้น เราควรใช้ความตระหนักที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์นี้ มาออกแบบอนาคตของการศึกษาไทย โดยให้น้ำหนักกับสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน มากกว่า เงื่อนไขที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบาย แนวคิดหรือผลประโยชน์บางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

1. การปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพระหว่างครูและนักเรียนมากกว่าจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนอยู่ในห้องเรียนหรือเรียนผ่านสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์
2. การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจของนักเรียนเชื่อมโยงกับชุมชนและบริบทที่นักเรียนอยู่มากกว่า การเรียนรู้อิงตามมาตรฐานแบบเดียวกันทั่วประเทศ
3. การประเมินผลเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน (formative assessment) จากชิ้นงานและพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าการประเมินเพื่อการตัดสิน (summative assessment) เพื่อนำไปใช้ให้คุณให้โทษแก่โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษา
4. การช่วยเหลือนักเรียนที่มีความท้าทายในการเรียนควบคู่กับการส่งเสริมนักเรียนกลุ่มอื่นๆ ให้เต็มตามศักยภาพ เนื่องจากนักเรียนที่ขาดแรงจูงใจในการเรียนเป็นทุนเดิมหรือมาจากครอบครัวยากจนมีแนวโน้มจะหลุดออกจากระบบการศึกษามากขึ้นเมื่อสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ
5. การเรียนรู้เพื่อสุขภาพกายและใจ ควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวิชาการ สถานการณ์โรคระบาดส่งผลต่อสุขภาพกายและใจของทุกคนรวมถึงเด็ก ๆ ทุกวัย ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของสมองชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ยากเมื่อเด็กมีความเครียดหรืออยู่ในภาวะที่เป็นอันตราย ครูจึงควรสอดแทรกเนื้อหาความรู้เรื่องสุขภาพ การดูแลสุขภาพกายและใจ เพื่อให้เด็กเรียนรู้และปรับตัวได้ท่ามกลางสถานการณ์ครอบครัวและสังคมที่ไม่แน่นอน
6. การจัดสรรทรัพยากรออนไลน์แก่เด็กและครอบครัว ควบคู่กับ ทรัพยากรออนไลน์ เช่น จัดสรรหนังสือเด็กให้แก่ครอบครัวด้วยโอกาสเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่บ้าน จัดให้มีอาสาสมัครติดตามสถานการณ์เด็กในแต่ละครอบครัวและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการดูแลลูก ในลักษณะเดียวกันกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่ให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ เป็นต้น ควบคู่ไปกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีของประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับประชาชนในด้านต่าง ๆ ไม่เพียงแต่การศึกษาเท่านั้น การสร้างความปกติใหม่ตามข้อเสนอนี้สามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรมหาศาล เพียงอาศัยการปรับมุมมองของผู้กำหนดนโยบาย ปรับ

กระบวนการทำงานของบุคลากรทางการศึกษา สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ รวมถึงถอดบทเรียนองค์ความรู้จากทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากแนวทางการจัดการศึกษาที่กล่าวมานี้ คือ “ความปกติใหม่” ที่เกิดขึ้นมาแล้วในระบบการศึกษาของหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงบางโรงเรียนในประเทศไทยที่ปรับการเรียนรู้อุทิศวรรษที่ 21 มาก่อนหน้านี้ และน่าจะยังคงสอดคล้องกับโลกในอนาคต

สรุปได้ว่า ก็ต้องร่วมออกแบบความปกติใหม่ที่การศึกษาไทยต้องการ (desirable new normal) แม้ไม่มีโควิด-19 ระบบการศึกษาไทยก็กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจากปัจจัยขับเคลื่อนจำนวนมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจ เช่น สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำด้านสังคม เช่น โครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลง ด้านเทคโนโลยี เช่น disruptive technology ที่ทำให้ทักษะที่เป็นที่ต้องการเปลี่ยนไป และด้านการเมืองการปกครอง เช่น การดำเนินนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น โควิด-19 เป็นทั้ง “ตัวเร่งปฏิกิริยา” ที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่รอทำอยู่เกิดขึ้นเร็วขึ้น เช่น การนำเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้มาใช้ในวงกว้างและเป็น “ตัวหน่วงปฏิกิริยา” ให้แผนการบางอย่างชะลอออกไป เช่น การนำร่องทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในปีการศึกษา 2563 การเร่งปฏิกิริยาและการหน่วงปฏิกิริยาของโควิด-19 ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องบางส่วนต้องปรับตัวด้วยความจำเป็น เช่นเดียวกับแรงดึงและแรงผลักของปัจจัยขับเคลื่อนต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาไทยมาโดยตลอด หากขาดการออกแบบเชิงรุกและการตั้งรับปรับตัวของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคการศึกษา ก็เป็นไปได้สูงมากกว่าอนาคตของการศึกษาไทยจะเคลื่อนคล้อยไปตามแรงเหล่านี้จนไม่สามารถควบคุมทิศทางไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนเชื่อว่า การจินตนาการถึง “ความปกติใหม่” ที่กำลังจะมาถึง ไม่ควรถูกตีกรอบไว้ด้วยสถานการณ์ความจำเป็นจากโควิด-19 และปัจจัยอื่นๆ ที่ควบคุมไม่ได้เท่านั้น แต่ควรเป็นการจินตนาการถึง “ความปกติใหม่ที่เป็นที่ต้องการ” (desirable new normal) จากการหารือและวางแผนร่วมกันของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ประกอบการในภาคธุรกิจและภาคประชาสังคม พ่อแม่ผู้ปกครอง และที่สำคัญที่สุด คือตัวนักเรียนเอง

2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21

2.3.3.1 อุดมศึกษาไทยศตวรรษที่ 21

กิตติภูมิ มีประดิษฐ์ (2562) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งกำลังเผชิญกับกระแสที่ท้าทายและมีผลต่อการบริหารจัดการอย่างมาก โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความฉลาดรอบรู้ มีปัญญา มีวิจรรย์ญาณ รู้เท่าทันโลก สืบเสาะหาความรู้เป็น ผู้เรียนต้องถูกสร้างให้มีน้ำอดน้ำทน ต่อการเผชิญความทุกข์ยาก และเมื่อมีความสำเร็จก็จะมีภาระที่หนักอึ้งให้สามารถยกระดับชีวิตให้สูงขึ้นเสมอ อุดมศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ประสานสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกระแสโลกาภิวัตน์ โดยต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) เสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การเผยแพร่วัฒนธรรม และส่งเสริมประชาธิปไตย โดยเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมี

เสรีภาพ บัณฑิตที่พึงประสงค์ในโลกปัจจุบันต้องสร้างให้เกิดมุมมองในประโยชน์ 2 อย่าง คือ ประโยชน์เพื่อตัวเองและประโยชน์เพื่อส่วนรวม ต้องมีความฉลาด ขยัน ซื่อสัตย์ มีมนุษยสัมพันธ์ รู้รอบ และไม่เน้นการจำเพียงอย่างเดียว ต้องสามารถเชื่อมโยง หาเหตุผลให้ได้ รู้มากกว่าสิ่งที่เห็น เข้าใจมากกว่าสิ่งที่ได้ฟังมา สามารถคัดแยกแยะสิ่งที่รับรู้ได้ด้วยตัวเอง รวมทั้งต้องเป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต ซึ่งการจะได้บัณฑิตในลักษณะนี้ต้องไม่เน้นการการสอนเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาให้ได้ด้วยตนเอง

ในการพัฒนาประเทศที่มุ่งไปสู่สังคมดิจิทัล มีเป้าหมายอยู่ที่การสร้างนวัตกรรมการศึกษาที่เอื้อให้เกิดการบูรณาการที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการศึกษาอย่างมาก เช่น ประเด็นของการลดช่องว่างการแข่งขันระหว่างสถาบันการศึกษา ทำให้สถาบันการศึกษาต้องปรับตัวทั้งในด้านการบริหาร การจัดการองค์กร ก่อให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจการศึกษามากขึ้น สร้างช่องทางการขยายการศึกษาให้มากขึ้น เกิดการทำงานภายใต้แนวคิดการศึกษา 24 ชั่วโมง โดยผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมทางการศึกษาตลอด 24 ชั่วโมง มีการสร้างรูปแบบความร่วมมือทางการศึกษาหรือเครือข่ายการศึกษาที่หลากหลายขึ้น ลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กรและทำให้เกิดแรงผลักดันในการจัดการศึกษารูปแบบแปลกใหม่เพิ่มมากขึ้น การผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปปรับผิชอบต่ออนาคตของชาติจึงเป็นเรื่องที่ท้าทายและไม่ง่ายอย่างที่คิด ในอดีตคำว่า “ทรัพยากร” ในเชิงทุนนิยม หมายถึง เงินทุน โรงงาน ที่ดิน และปัจจัยทางวัตถุเพื่อการผลิต แต่ในโลกศตวรรษที่ 21 สิ่งที่มีค่ามีความหมายและเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ “องค์ความรู้” การพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการสะสมองค์ความรู้ของคนในชาติ

สถาบันการศึกษาจะต้องเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้และการสอนอย่างแท้จริง ต้องจัดการศึกษาหาความรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวางในระดับที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีการกระตุ้นและเสริมพลังผู้เรียนทุกระดับและทุกวัยให้มีแรงดลใจในการเรียนและมีระเบียบวินัยในการศึกษา ต้องทำงานร่วมกับองค์กรนายจ้างให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ต้องมีระบบที่เปิดกว้างยอมรับทั้งผู้ที่มีศึกษาระดับสูง และผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูงเมื่อสมัยที่ยังอายุน้อยอยู่ไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม ให้ได้ศึกษาต่ออย่างเท่าเทียมกัน เมื่อบทบาทเปลี่ยนไปอาจารย์และสถาบันศึกษาจะต้องมีภาระหน้าที่ที่สำคัญ โดยเปลี่ยนจากการบอกให้จำและการสอนที่มีอยู่เดิม เปลี่ยนเป็นการกระตุ้นส่งเสริมเพื่อที่จะค้นหาพลังและศักยภาพที่มีอยู่ในคนคนนั้น บทบาทของครูอาจารย์จะเปลี่ยนจากผู้สอนไปเป็นเหมือนกับครูของศิลปิน หรือผู้ฝึกสอนนักกีฬา (Coach) มากกว่าที่จะเป็นผู้บอกอย่างในปัจจุบัน สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมไทยนั้น ต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะติดตัวในลักษณะที่คงทนและสามารถประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนมาให้เหมาะสมกับงานที่เขาจะต้องทำในอนาคต

ถ้าจะให้เกิดผลลัพธ์อย่างรวดเร็วในประเทศไทยเราควรมุ่งปรับที่ผู้สอนก่อน โดยการพัฒนาให้เป็นผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งควรจะเน้นให้ผู้สอนให้เป็นผู้ครุเพื่อศิษย์มีความคิดเชิงวิเคราะห์

สร้างสรรค์นวัตกรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นครูที่มีความเป็นสากล ครูผู้สอนต้องพัฒนาทักษะพื้นฐาน 7 ประการต่อไปนี้จะเกิดขึ้นกับตัวเอง เช่น ทักษะในการตั้งคำถามเพื่อช่วยให้เด็กกำหนดรู้เป้าหมายและคิดได้ด้วยตนเอง ทักษะที่สอนให้เด็กหาความรู้ได้ด้วยตัวเองและด้วยการลงมือปฏิบัติ ทักษะในการคัดเลือกความรู้ตามสภาพแวดล้อมจริง ทักษะในการสร้างความรู้ การใช้เกณฑ์การทดสอบและตรวจสอบเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ทักษะการทำให้เด็กคิดเป็นหรือตกผลึกทางความคิด ทักษะในการประยุกต์ใช้ และทักษะในการประเมินผล เมื่อหันมามองขนาดห้องเรียนของเด็กไทยกลับพบว่า จำนวนผู้เรียนในห้องเรียนของไทยหลายระดับการศึกษามีจำนวนมากจนผู้สอนไม่สามารถนำหลักการผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมาใช้ได้ทั่วถึงห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่ใช้เพื่อทำการสอน ผู้เรียนก็มีหน้าที่เรียนเพียงอย่างเดียว การกระตุ้นให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนทำได้ยากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จึงทำไม่ได้เลย เด็กไทยยังจมอยู่แต่ในห้องเรียนและโรงเรียนกวดวิชา เรียนเรื่องที่กำลังจมจมลงไปว่าโลกและสิ่งแวดล้อมสังคมมีอะไรให้ศึกษาและเรียนรู้อีกมากมาย เด็กไม่มีเวลาทำสิ่งที่ชอบค้นหาสิ่งที่สนใจและค้นพบความเป็นตนเอง อัจฉริยภาพถูกกดทอนเพราะระบบการศึกษาที่ทำให้เด็กไทยกลายเป็นผู้เรียนสายพันธุ์ใหม่ที่สนใจแต่เรื่องของตนเอง

ผู้เรียนต้องรับรู้ว่าคุณค่าของมนุษย์จะถูกยอมรับและเกิดมรรคผลในทางปฏิบัติขึ้นได้ในสังคมที่ตระหนักในคุณค่าของของประชาธิปไตยเท่านั้น トラบโดที่เยาวชนไทยใช้ชีวิตและถูกสภาพแห่งทุนนิยมและวัตถุนิยมเข้าครอบงำ จมมองว่าประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ก็คือสภาวะของการเมืองที่น่าเบื่อหน่าย トラบโดนั้น หายนะภัยของประเทศชาติจะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดแทนความมั่งคั่งของชนในชาติ การสร้างหลักสูตรและปลูกฝังให้ผู้เรียนรักการเมือง ไม่รังเกียจการเมือง มองว่าการเมืองเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว เป็นสิ่งที่นักการศึกษา ครูอาจารย์ นักการเมือง และสื่อสารมวลชน จะต้องร่วมกันทำให้เห็นเป็นรูปลักษณะปรากฏชัดเจน นอกจากนั้นครอบครัวและชุมชนควรจะเป็นห้องปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างมุมมองที่ดีสำหรับผู้เรียนในเรื่องการเมืองเป็นลำดับแรก

2.3.3.2 ลักษณะของการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย

อดิพร เกิดเรือง (2021) การศึกษาไม่ว่าจะเป็นของสังคมใด ประเทศใด จัดเป็นการศึกษาที่มีลักษณะเป็น สาгал ที่เป็นการจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนาคน โดยเฉพาะเป็นการจัดการศึกษาให้กับคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว เพื่อออกไปพัฒนาสังคมประเทศชาติ เมื่อพิจารณาในลักษณะดังกล่าว Michael & Coffman (1956) ได้จำแนก การเรียนรู้ไว้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หมายถึง พัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิด ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง พัฒนาการทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ค่านิยม ความซาบซึ้ง การปรับตัว และเจตคติต่าง ๆ และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) หมายถึง การพัฒนาทักษะในทางปฏิบัติได้แก่ ทักษะ ในการใช้อวัยวะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว การลงมือทำ จะเห็นได้ว่าธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอนใน ระดับอุดมศึกษานั้น มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน 3 องค์ประกอบ คือ คน องค์ความรู้และ สังคม ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดตามหลักสาгал ในรูปแบบของพันธกิจหลักของ สถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต (การจัดการเรียนการสอน) การ

วิจัย (สร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ) และการบริการวิชาการ (เพื่อใช้องค์ความรู้ พัฒนา สร้างสรรค์จรรยาบรรณสังคม) นโยบายการศึกษาไทย ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล 4.0 เน้นการทำ หน้าที่ของ สถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และสร้างองค์ความรู้ทางงานวิจัยเพื่อพัฒนา ประเทศ มหาวิทยาลัยไทยยังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่ รวดเร็วของเทคโนโลยีการสื่อสาร การมีหลักสูตรออนไลน์และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศ ดังนั้นทิศทางการทำงานของ สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องเน้นการบูรณาการเรียนใหม่ ไม่เน้นเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง แต่ต้องเรียน รวมเชื่อมกับคณะอื่นได้ทั้งนี้ นอกจากการผลิต บัณฑิตให้มีคุณภาพแล้วสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องทำ คือการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างองค์ ความรู้เพื่อมาพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการของประเทศ

2.3.3.3. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาไทย

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาไทย ประการสำคัญคือ ความรู้และนวัตกรรม ของโลกตะวันตก ในกลุ่มประเทศพัฒนาให้ความสำคัญกับการวิจัยและเทคโนโลยี การพัฒนา ต่อยอด การออกแบบสร้างสรรค์ การตลาดและการขาย รวมถึงการจัดการและห่วงโซ่อุปทาน สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้ทักษะ เทคโนโลยีใหม่ ตามให้ทันสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ เรียนรู้นวัตกรรม ตลอดจนพัฒนาตนเองและสื่อสารใน ระดับนานาชาติ เพื่อก้าวสู่นาคต ได้แก่ ชีวิตยืนยาว เครื่องจักรและระบบต่าง ๆ ที่เฉลียวฉลาดมากขึ้นจนสามารถ ทำงานทดแทนมนุษย์ได้ การเพิ่มขึ้นของเครื่องมือตรวจวัดและ กระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้ทุกอย่าง โปรแกรมไว้ได้ เครื่องมือสื่อสารใหม่ ๆ เทคโนโลยีสังคมที่จะผลักดันให้เกิดโครงสร้างหรืองานผลิต รูปแบบใหม่ และศูนย์กลางของการปฏิบัติหรือการ ทำงานที่เชื่อมต่อกับโลกาภิวัตน์ ประชากรของเรา ต้องเผชิญกับกระแสโลกในศตวรรษที่ 21 ทั้งด้านเศรษฐกิจและการค้า สิ่งแวดล้อมและพลังงาน เทคโนโลยี สังคมสูงวัยและสุขภาพ การขยายตัวของเมือง ความแตกต่าง โลกาภิวัตน์และเครือข่าย โครงสร้างประชากรไทยจะมาก คนอายุยืนมากขึ้น เพราะมีระบบสาธารณสุขที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ คนมี คุณภาพชีวิตดีขึ้น โดย พิจารณาภาพอนาคตที่จะมีผลต่ออุดมศึกษาไทย ทั้งการเปลี่ยนแปลงของ ประชากร เยาวชน นักศึกษาและบัณฑิตในอนาคต การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน การปรับตัวเข้ากับยุค เศรษฐกิจฐานความรู้ การกระจายอำนาจ เทคโนโลยีและยุคสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลง บริบทโลกและอาเซียน ความรุนแรงและความขัดแย้งในสังคม ตลอดจนการกำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาล ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาไทยจะเป็นกลไกสำคัญในการช่วยแก้ไข ปัญหาและวิกฤติของประเทศ โดยนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ไปช่วยชี้แนะแนวทางเพื่อการแก้ปัญหาและ การพัฒนาประเทศ โดยแนวทางการดำเนินการ ขับเคลื่อนตามแนวนโยบายประเทศไทย 4.0 จะต้อง ขับเคลื่อนนโยบายมหาวิทยาลัย 4.0 สร้างการวิจัยและพัฒนา ความรู้และนวัตกรรม ความร่วมมือจาก ภาคเอกชน ให้การศึกษาและสร้างคนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมแนวคิดเดิมที่ว่า การ เรียนรู้ที่ดีคือ การจัดทำมีระบบโรงเรียนและการสอน การเก็บข้อมูล การท่องจำเป็นหัวใจของการ เรียนรู้เน้นเฉพาะ ความสำเร็จทางด้านการศึกษาหรือวิชาการเพียงอย่างเดียววันนั้นไม่เพียงพอ (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ, 2545) ในปัจจุบันซึ่งเป็นศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่โลกและเทคโนโลยี

เปลี่ยนไปแล้ว โดยเทคโนโลยีต่าง เหล่านี้ได้สร้างรูปแบบหรือวิถีชีวิตให้กับคนรุ่นใหม่ ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ ต่างก็มีวิถีชีวิตและความเชื่อที่แตกต่างออกไปจากคนรุ่นก่อนหน้า เพราะฉะนั้น การศึกษาและการวิเคราะห์เพื่อออกแบบ การเรียนรู้ให้เหมาะสม กล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน 3 องค์ประกอบ คือ คน องค์ความรู้ และ สังคม ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดตามหลักสากล ในรูปแบบของพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต (การจัดการเรียนการสอน) การวิจัย (สร้างองค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ) และการบริการวิชาการ (เพื่อใช้องค์ความรู้ พัฒนาสร้างสรรค์จรรโลงสังคม) นโยบายการศึกษาไทย ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล 4.0 เน้นการทำ หน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และสร้างองค์ความรู้ทาง งานวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ ถ้าจะให้เกิดผลลัพธ์อย่างรวดเร็วในประเทศไทยเราควรมุ่งปรับที่ผู้สอนก่อน โดยการพัฒนาให้เป็นผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งควรจะเน้นให้ผู้สอน ให้ เป็นครูเพื่อศิษย์ มีความคิดเชิงวิเคราะห์ สร้างสรรค์นวัตกรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นครูที่มีความเป็นสากล

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ด้วยหลักพุทธวิธีตามพหุสัจจะ

2.4.2. แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ด้วยหลักพุทธวิธี

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ.๙, ราชบัณฑิต) (2550) ให้ความหมายของ พุทธวิธีว่า พุทธวิธี แยกออกเป็น 2 คำใหญ่ คือ พุทธวิธี คำว่า “พุทธ วิธี” แยกออกเป็น 2 คำ คือ พุทธ+วิธี = พุทธวิธี พุทธ (ตรงกับบาลีว่า พุทโธ) หมายถึงพระพุทธเจ้า, ผู้ตรัสรู้ หรือผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ซึ่งมีศัพท์วิเคราะห์ว่า “ผู้ทรงตื่น ทรงปลุก ทรงกระทำให้ตื่นตัวจาก ความหลับใหลด้วยอำนาจสัมผัสพร้อมด้วยทั้งวาสนา, ผู้ทรงเบิกบาน แจ่มใส ทรงกระทำความเบิก บาน แจ่มใส 1 คำว่า “วิธี” (ตรงกับบาลีว่า วิธิ) หมายถึงการจัดการ ซึ่งมีศัพท์วิเคราะห์ว่า “การจัดแจง” 2 ดังนั้น เมื่อรวมคำเข้าด้วยกันก็เป็น พุทธวิธี หมายถึง การจัดการของพระพุทธเจ้า หรือการประกาศ ธรรมของผู้ตรัสรู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ใน คัมภีร์พระวินัยมีข้อความบ่งบอกถึงพุทธวิธี เช่นว่า “อสกุชิ โข ภควา ปญจวคคิเย ภิกขุ สญญาเปต แปลว่า พระผู้มีพระภาคทรงสามารถให้ภิกษุปัญจวคคิยินยอม

2.4.2.1 วิธีสอนที่ประยุกต์จากวิธีสอนของพระพุทธเจ้า

จากการศึกษาของนักการศึกษา ได้ศึกษาวิธีการสอนของพระพุทธเจ้า ได้ประยุกต์ วิธีสอน มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของไทยจนเกิดเป็นวิธีการสอนที่พอสรุปได้ ดังนี้

1. วิธีสอนแบบอุปมา อุปไมย วิธีสอนแบบอุปมา อุปไมย คือ การสอนโดยการบรรยายเนื้อหา เปรียบเทียบ กับคน สัตว์ สิ่งของ ให้ผู้เรียนเข้าใจและมองเห็นภาพ เกิดมโนทัศน์ง่าย ชัดเจน และสมจริง โดยบรรยายอธิบายเนื้อหาที่เป็นนามธรรม หรือเรื่องที่เขาใจยาก เปรียบเทียบกับสิ่งที่ผู้เรียน เข้าใจและมองเห็นรูปธรรมได้ โดยจะต้องเลือกตัวอย่างสิ่งของที่นำมาเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย ที่ ชัดเจนและตรงกับเนื้อหา ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด (ประดิษฐ์ พรหม เสนา, 2523 : 49)

2. วิธีสอนแบบธรรมสากัจฉา คำว่า ธรรมสากัจฉา หมายถึง การสนทนาธรรมแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การอภิปราย ปัญหา การแสวงหาเหตุผลค้นคิดเป็นการซักถามและแก้ปัญหา การสอน

แบบ ธรรมสากัจฉาเป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิด แก้ปัญหา เป็นคนมีเหตุผลและช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดทางธรรมะ การได้ฝึกฝนอย่างจริงจัง การสอนแบบธรรมสากัจฉา จะช่วยให้นักเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มิใช่รับฟังจากครู ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา เป็นผู้ชี้แหล่งความรู้ ตอบคำถามให้ความกระจ่างแจ้ง นักเรียนอ่าน สังเกต สนทนา สืบหาแหล่งความรู้จัดบันทึก เพื่อได้แนวคิดมาสู่ธรรมสากัจฉา ค้นพบความรู้ ผกผันทักษะการจับประเด็น ของความรู้ต่างๆ นำมาแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่มของตน การรวบรวมความรู้เป็นแนวคิด แนวความเชื่อและ แนวปฏิบัติ โดยเลือกเพิ่มและรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่า เกิดความรู้สึกอยากประพฤติตามธรรมนั้น ๆ การพิสูจน์ความรู้เป็นการนำความรู้ ความคิด ความเข้าใจ มาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เป็นการนำความรู้มาสู่การปฏิบัติเนืองนิจ การสอนแบบธรรมสากัจฉา มีวิธีการคือ

1. ครูสนทนา ได้แก่ ครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับวิทยากร โดยตั้งจุดมุ่งหมายการสนทนาให้ตรงกัน
2. ครูสนทนา กำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหา ขอบเขตการถกเถียง การซักถามในเรื่องอะไร
3. ครูสนทนา ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งวิชาการต่างๆ ในหัวข้อเรื่องสนทนา โดยเฉพาะการอ่านในใจ จะต้องรวบรวมประเด็นเพื่อนำมาสนทนา

2.4.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักพหุสัจจะ

พหุสัจจะ มาจากมูลศัพท์เดิมว่า พหุ+สุต กล่าวคือ พหุ แปลว่า มาก หลายน 1 และ สุต (สุ + ต) แปลว่า ฟังแล้ว เรียนแล้ว 2 เมื่อแผลงเป็นไทยว่า พหุสุต หมายถึงคนผู้ได้ ยินได้ฟังมากศัพท์พหุ พหุสุตนี้เมื่อลงปัจจัย ภาวตัทธิต ตามไวยากรณ์บาลีแล้วรูปศัพท์จะ แผลงเป็น พหุสัจจะ แปลว่า ความเป็นผู้ได้ยินได้ฟังมาก สุต แปลว่า ได้ยินหรือได้ฟัง หมายถึงการเรียนโดยตรง ดังนั้น พหุสัจจะ สุต มีความหมายเหมือนกับพหุสุต 3

ความหมายของพหุสัจจะของนักวิชาการคือผู้ได้ยินได้ฟัง ได้ เรียนรู้ มาก หรือ คงแก่เรียน มีองค์ประกอบ คือ ได้ ยินได้ฟังมาก ทรงจำไว้ได้ คลองปาก เจนใจขบได้ ด้วยทฤษฎี คือความเป็นผู้มีสุตะมากได้ แก่ความเป็นผู้ฉลาดในหัตถกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ชื่อ ว่า ศิลปะผู้สดับมากผู้เรียนมาก พหุสัจจะมีความหมายเหมือนกับพหุสุต และสุตตะ

ความหมายพหุสัจจะ นักวิชาการทางพระพุทธศาสนา พหุสัจจะ คือ ผู้ได้ยินได้ฟัง ได้เรียนรู มาก หรือคงแก่เรียน มีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1. ได้ยิน ได้ฟังมาก 2. ทรงจำไว้ได้ 3. คลองปาก 4. เจนใจ 5. ขบได้ด้วย ทฤษฎี

พหุสัจจะคือความเป็นผู้ได้ศึกษาเล่าเรียนมาก (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), (2543) พหุสัจจะคือความเป็นผู้มีสุตะมาก

พหุสัจจะ เป็นข้อ 2 ในนาถกรณธรรม 10 (นาถกรณธรรม 10)

พหุสัจจะ เป็นข้อ 3 ในเวสารัชชกรณธรรม 5 พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสนฉบับประมวลศัพท์, (2543)

พหุสัจจะ เป็นข้อ 4 ในสัทธรรม 7 (สัทธรรม 7)

พหุสัจจะ เป็นข้อ 5 ในอริยทรัพย์ 7 (อริยทรัพย์ 7 ประการ)

พาหุสัจจะคือความเป็นผู้ มีสุตะมากได้แก่ความเป็นผู้ฉลาดในหัตถกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง
ชื่อว่า ศิลปะ (มหามกุฏราชวิทยาลัย, มังคลัตถทีปนีแปล เล่ม 2, 2532)

พาหุสัจจะ ได้ แก่ความเป็นผู้ฉลาดในกิจนั้น ๆ อันเกิดขึ้นเพราะเรียนได้ฟัง พระพุทธรวณะ
หรือศิลปะภายนอกพระพุทธศาสนา เป็นผู้ฉลาดในหัตถกรรม

พาหุสัจจะ มาจาก พาหุสัจจ นาม. แปลว่าการเรียนมาก พหุสุต มาจาก พหุสุต (กิริยาภิตก)
(มาจาก พหุ = พหุ + ส + ต) แปลว่า ฟัง มากเรียนมาก ดังนั้น พหุ แปลว่า มาก หลายและ สุต (สุ
+ ต) แปลว่า ฟังแล้ว เรียนแล้ว (แปลก สนธิรักษ, 2532)

พาหุสัจจะ หมายความว่า เป็นคนเรียนมากเรียนดีรู้ ดีคือจำได้ คล่องปากขึ้นใจ เขา ใจจำได้
เรียกว่า พหุสุต (เกษม บุญศรี, 2533)

พาหุสัจจะแปลว่าความเป็นผู้ได้สติมาก หมายถึงการได้ศึกษาเล่าเรียน การมี ความรู้ มี
ประสบการณ์มากเรียกบุคคลผู้ มีภาวะอย่างนั้นว่า พหุสุต คือผู้ได้ศึกษา เล่าเรียนมา มากผู้มีความรู้
มากผู้คงแก่เรียน นักปราชญ์ พาหุสัจจะ เกิดจากการศึกษา และการศึกษาที่ดีเกิดจากวิธีการศึกษา 4
แบบ คือ ศึกษาด้วยการฟัง ด้วยการคิด ด้วยการสอบถาม และด้วยการจดจำบันทึก (พระธรรมกิตติ
วงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ.๘,ราชบัณฑิต), 2551)

พาหุสัจจะ คือความคงแก่เรียน หมายเอาการศึกษาเล่าเรียนมามาก ทั้งทางโลก และทาง
ธรรม โลกจะเจริญขึ้น เพราะมีการศึกษาแท้ โลกจะเสื่อมลงเพราะมีการศึกษาไม่หรือไม่มีการศึกษา
เลย ๕(สมเด็จพระมหาธีรราช (พิมพ์มธโร ป.ธ. ๖), 2519)

พาหุสัจจะคือความเป็นผู้ได้ ยินได้ฟังมากความเป็นผู้ได้ศึกษาเล่าเรียนมาก
(ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า พาหุสัจจะในพระพุทธศาสนา หมายความว่าความที่ได้ศึกษาเล่าเรียน
มาก ทรงความรู้ กว้างขวาง ใสใจสดับรับฟัง ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ สอนพาหุสัจจะใน
ความหมายของนักวิชาการกล่าวตรงกันว่าเป็นผู้ได้ศึกษาเล่าเรียนมามาก มีความรู้ ความเข้าใจ
อย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ความที่ได้ศึกษามากได้ ยินได้ฟังมากนี้เรียกได้ - อย่าง คือ พาหุสัจจะ พหุสุต
หรือ สุตะเพราะต่างมีความหมายเหมือนกัน คือ ทรงไว ซึ่งสุตะ สังสมสุตะ เป็นผู้ได้สติมาก ทรงจำไว
ได้ คล่องปากขึ้นใจ สุตะเป็นปัจจัยแก่ความเป็นพหุสุต บุคคลเป็น พหุสุต และเป็นผู้ เข้าถึงสุตะ บุคคล
บางคนมีสุตะ (ความรู้ ที่ได้เล่าเรียนสดับไว้) เป็นอันมาก รู้ ท่วงถึงอรรถ รู้ ถึงธรรมแห่งสุตะที่มากนั้น
แล้วเป็นผู้ปฏิบัติธรรมถูกหลัก (ธรรมานุธรรม ปฏิบัติ) บุคคลนั้นชื่อ ว่าเป็นพหุสุต และเป็นผู้ เข้าถึง
โดยสุตะ

องค์ประกอบของพาหุสัจจะ

พาหุสัจจะ คือผู้ได้ ยินได้ฟัง ได้ เรียนรู้ มาก หรือคงแก่เรียน มีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ

- 1) เป็นผู้ได้ฟังมากซึ่งธรรมทั้งหลายที่มีความงามในเบื้องต้น มีความงามใน ทามกลาง มีความ
งามในที่สุด ประกาศพรหมจรรย์พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ครบถ้วน (พหุสุตตา)
- 2) ทรงจำไว้ได้ (ธตา)
- 3) คล่องปาก (วจสา ปริจิตา)

4) ขึ้นใจ (มนสาอนุเปกขิตา)

5) แห่งตลอดดีด้วย ทิฏฐิ (ทิฏฐิยา สุปฏิวิทธา) (อง.ปญจก. (ไทย) 22/87/155)

พระอรรถกถาจารย์กล่าวว่า ภิกษุพาสุขจะ มีสุตะมาก เรียนนวังคสัตถุศาสน แล้วทั้งเบื้องต้น และเบื้องปลายแห่งบาลีและอนุสนธิเป็นผู้รู้ รองรับสุตะไว้ได้ ภิกษุผู้ทรงสุตะ ได้แก่ผู้สั่งสมสุตะไว้ได้ ทรงจำไว้ได้ คือทรงจำได้ คลองแคลว เมื่อถูกขอให้กล่าวพระสูตรหรือชาดกจะยกขึ้นกล่าวพระสูตร หรือชาดกนั้นได้ ทันที คลองปาก ได้แก่ สาธยายด้วยวาจา ด้วย สูตร 10 หมวด วรรค 10 หมวด 50 หมวด ขึ้นใจ ได้แก่ แก่ เฟ่งด้วยจิต พระพุทธทศจะที่ภิกษุใดสาธยายด้วยวาจาแล้วปรากฏชัดแก่เธอผู้คิด อยู่ด้วยใจเหมือนรูปปรากฏชัดแก่บุคคลผู้ยืนตามประทีปดวงใหญ่ฉะนั้นตลอดดีด้วยทิฏฐิได้แก่ไข ปัญญาขบทะเลอุปฺโรงทั้งเหตุทั้งผล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของพาสุขจะ 5 ประการ ได้แก่ เป็นผู้ได้ฟังมาก คือศึกษา เล่าเรียนได้สดับรับฟังไว้มาก ทรงจำไว้ได้ คือ สามารถจดจำหลักการ หรือสาระได้ ทรงจำได้ แม่นยำ คลองปากคือ ทองบนหรือใช้พูดอยู่เสมอจนแคลวคลองขึ้นใจคือใส่ใจพิจารณาหนักคิดจนแจ่มแจ้งในใจ และแห่งตลอดดีด้วยทิฏฐิ คือขบได้ด้วยทฤษฎีมีความเข้าใจลึกซึ้งประจักษ์ด้วยปัญญาทั้งในแง่ ความหมายและเหตุผล

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤตกาล ชาร์ลีย์ ทปฎุมา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการสอนภาษาไทยระดับอุดมศึกษา ในยุคดิจิทัล การเรียนรู้ภาษาเปรียบเสมือนเครื่องมือประการแรกที่จะทำให้มนุษย์มีความเข้าใจใน สังคมมนุษย์ด้วยกันอีกทั้งยังสำคัญต่อการเรียนรู้ศาสตร์อื่น ๆ โดยที่ต้องเรียนรู้จากภาษาแม่ของตนเอง เป็นภาษาแรก จึงขยายต่อไปถึงการเรียนรู้ภาษาอื่นเป็นภาษาที่สอง ภาษาที่สามตามลำดับ เช่น คน ไทยเชื้อสายจีนที่พูดภาษาจีนกวางแต้จิวตั้งแต่บรรพบุรุษ ภาษาแม่คือภาษาจีนแต้จิว หรือคนไทยถิ่น เหนือที่พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตั้งแต่บรรพบุรุษ ภาษาแม่คือภาษาไทยถิ่นเหนือ เป็นต้น สำหรับ ประเทศไทยการเรียนรู้ภาษาของเด็กมักเข้าใจว่าต้องเริ่มต้นจากการศึกษาในระบบ คือตั้งแต่ชั้น ประถมวัยเริ่มเรียน ก ไก่ ถึง ฮ นกฮูก จนกระทั่งถึงระดับ อุดมศึกษาก็ยังคงต้องเรียนในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) โดยผู้สอนพยายามหา วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกรูปแบบ แต่ยังพบปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมรูปแบบการสอนภาษาไทยระดับอุดมศึกษาในยุค ดิจิทัล ผลการวิจัยคือได้รูปแบบการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมกับระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

บุญรอด โชติวชิรา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการ สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัด การศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนสาระวิชาภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรี 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ

มหาวิทยาลัย ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน รวม 35 คน และอาจารย์ไทยและเกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยระดับปริญญาตรี ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน รวม 14 คน นักศึกษาเกาหลีใต้ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 80 คน และ นักศึกษาประเทศเกาหลีใต้ที่แลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทย จำนวน 30 คน เครื่องมือ ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้าม วัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า 1) ด้านแนวคิด การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ในทั้ง สองประเทศมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ที่สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความ คิดเห็นระดับปานกลาง 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน 2. ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีใต้ พบว่า 1) ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากและมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาเกาหลีใต้จากทั้งสอง ประเทศมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านกระบวนการ อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยใน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ 4) ด้านผลผลิต อาจารย์และ นักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน 3. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา ข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้โดยใช้ชื่อ “บี บิมบับโมเดล” (Bibimbab Model) 4. แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ

ปรีวัตร เชื้อนแก้ว และทิพรัตน นพฤทธิ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงสถิติของนักศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิด เชิงสถิติของนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 นำ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ขั้นที่ 4 ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ ใน การวิจัยมี 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ใช้ในขั้นพัฒนารูปแบบ จำนวน 34 คน และกลุ่มที่ใช้ในขั้นนำ

รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้จำนวน 26 คน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนทั้งหมด 4 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติแบบบรรยาย ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ เนื้อหาและทำการสรุปเป็นความเรียง ผลการศึกษาพบวา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงสถิติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (IO Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้และ 4) ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ โดยผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โอไอ พบว่า นักศึกษามีระดับการคิดเชิงสถิติสูงขึ้นในทุกด้าน ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบและมีเจตคติ ที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

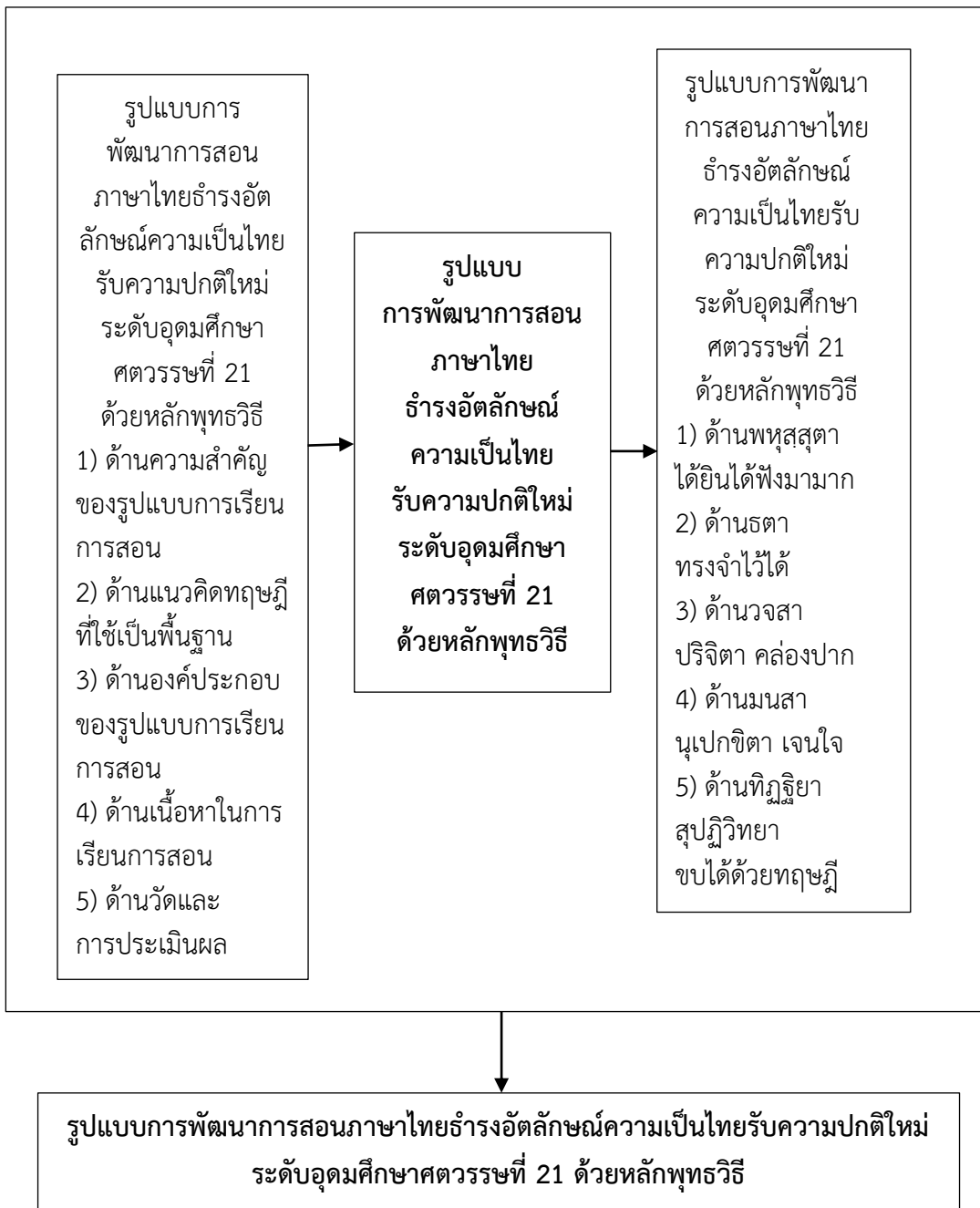
กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎี วัจนปฏิบัติศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 3) ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน และ 4) ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา THAI 3206 การอ่านตีความ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การอ่านตีความมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงควรฝึกให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านตีความ 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวางแผนและการเตรียมการเรียนรู้ของนักศึกษา ระยะที่ 2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนที่ 1 ชั้นก่อนอ่าน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ลักษณะบทอ่าน ชั้นให้เครื่องมือผ่านการสาธิต ขั้นตอนที่ 2 ชั้นระหว่างอ่าน ได้แก่ ชั้นอ่านพินิจด้วยตนเอง ชั้นครั้นเครง แลกความเห็น ชั้นใช้ให้เป็นลองฝึกหัด และขั้นตอนที่ 3 ชั้นหลังอ่าน ได้แก่ ชั้นปฏิบัติซ้ำเพื่อประเมิน 3) เมื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นแล้วปรากฏว่านักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4) รูปแบบการเรียนการสอนส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนความสามารถในการอ่านตีความหลังเรียน ($\bar{x} = 21.70$, S.D. = 4.19) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 19.68$, S.D. = 3.90) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 5) นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

Zhou Xiaoyan (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของ นักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ประชากร ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย และ

ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาการพูดภาษาไทยเชิงประยุกต์ของมหาวิทยาลัยฉุฉงนอร์มอล ปีการศึกษา 2560 เทอม 2 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 2) แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทย 3) แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การพัฒนา รูปแบบการสอน ระยะที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1. ได้รูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหา ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ ซึ่งมีผลประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับดี ($X = 4.10$, $SD = 0.13$) 2. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเห็นได้จาก 2.1) ความสามารถทางการพูดภาษาไทยหลังการทดลองของนักศึกษาจีนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาจีนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามการสอนแบบวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาไทย ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ด้านความเข้าใจ ทั้ง 5 ด้านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) การรับรู้ความสามารถของตนเองหลังการทดลองของนักศึกษาจีนกลุ่มทดลอง ที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาจีนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามการสอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2.3) ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของนักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสร้างความรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($X=4.08$, $SD = 0.37$)

2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความ
 ปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ แนวคิดและทฤษฎีการ
 พัฒนารูปแบบมาประยุกต์ใช้กับหลักพาหุสัจจะมาบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม (Mixed Method research) ระหว่าง 1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ 2) การวิจัยพหุกรณีศึกษา (multi-cases study) เป็นการวิจัยรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ โครงสร้าง (Structure) ของงานวิจัยและนักวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเป็นฐานในการกำหนดสมมติฐานวิจัย ตามหลักการวิจัย จุดมุ่งหมายสำคัญของการพัฒนารูปแบบการวิจัย คือการพัฒนาแบบให้สอดคล้องกับองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมทั้งด้านทฤษฎีและผลการวิจัยเชิงประจักษ์และสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการดำเนินงานดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

1.1.1 ประชากร (Population) คือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดสำนักงาน ระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) ที่เข้าร่วมโครงการ กลุ่มที่ 2 นิสิตและนักศึกษา สังกัดสำนักงานระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) เฉพาะกลุ่มนิสิตและนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและอาจารย์ใน ระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 15 รูป/คน กลุ่มที่ 2 นิสิตและนักศึกษา ในสังกัดสำนักงานระดับอุดมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) เฉพาะกลุ่มนิสิต และนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 105 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 105 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากความสมัครใจของสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 210 คน และทดลองใช้เครื่องมือ จากกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 105 รูป/คน

ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ

ที่	หน่วยงาน	กลุ่มเป้าหมาย	
		นิสิต/นักศึกษา	ผู้บริหารและครู
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	100	5
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม	100	5
3	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด (ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง)	100	5
	รวม	300	15
	รวม	315	

การวิจัยพหุกรณีศึกษา (multi-cases study)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

1.1.3 ประชากร (Population) คือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ พระอาจารย์ และอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทย จำนวน 12 รูป/คน กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะหรือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ จำนวน 5 รูป/คน โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เลือกแบบเจาะจง (purposive method) ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาไทย มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

เมื่อพิจารณาจากกรอบแนวคิดของการวิจัยซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งตัวแปรในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม มีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพาหุสัจจะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวนตอนกลาง ในพัฒนารูปแบบ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน 2) ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน 3) ด้าน

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน 4) ด้านเนื้อหาในการเรียนการสอน 5) ด้านวัดและการประเมินผล

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ มาประยุกต์ใช้ 5 ด้าน 1) ด้านพหุสัจจะ ได้ยินได้ฟังมามาก 2) ด้านธตา ทรงจำไว้ได้ 3) ด้านวจสา ปฏิภาณ คล่องปาก 4) ด้านมนสาอนุเปกขิตา เจนใจ 5) ด้านทิวฐิยา สุปฏิวิทธา ขบได้ด้วยทฤษฎี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้

แบบสอบถามประมาณค่า (Rating scale)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเสนอลักษณะของเครื่องมือ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1) ลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 โดยพิจารณาเครื่องมือที่มีผู้วิจัยมาก่อน และคำนึงถึงความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ในบทที่ 1 แบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ จำแนกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 แบบสอบถามความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในการดำเนินรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ

2) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นั้น ใช้เทคนิค IOC (index of item - objective congruence) หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาทดลองใช้เกณฑ์ของ Cox and Vagars (1996) Bernnan (1972) และ Berk (1980, อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาว่า ข้อความเกี่ยวกับสภาพปัญหาวิธีรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษา มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ ซึ่งค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามที่ใช้วิจัยในครั้งนี้อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และตรวจสอบการใช้ถ้อยคำภาษาที่มีความเหมาะสมและสื่อความหมายที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะสอบถาม

3) การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) เป็นการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficients) ตามวิธีของ Cronbach (1970) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ดังแสดงในตาราง

ตารางผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในงานวิจัย

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
แบบสอบถาม	20	.951

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษา

2) ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือ และความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและส่งทางไปรษณีย์โดยขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับภายใน 3 สัปดาห์ หรือลงภาคสนามเก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1978 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามแบบใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) โดยการศึกษารายละเอียดของคำตอบของแต่ละบุคคลก่อนการจำแนกประเภทโดยพิจารณาคำตอบของทุกรายการ นำคำตอบเหล่านั้นมาจัดกลุ่มหรือหมวดหมู่ การพิจารณาจะดูได้จากความถี่ของแต่ละกลุ่ม โดยผู้วิจัยจะยึดคำตอบที่มีความถี่น้อยที่สุดมาใช้เป็นประเด็นในการอภิปรายหรือถือเป็นประเด็นที่สำคัญ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้กระบวนการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi techniques)

การสร้างเครื่องมือ

รอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาจำแนกและจัดกลุ่มข้อมูล ตามมาตราส่วนประมาณค่าของไลเคิร์ต (Likert's Five Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าระดับคะแนนช่วงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ มีความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เกิดในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เกิดในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เกิดในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เกิดในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เกิดในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบคุณภาพในด้านรูปแบบโครงสร้าง และเนื้อหา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถาม โดยให้น้ำหนักตามลำดับความสำคัญของเรื่องต่างๆ

รอบที่ 3 ผู้วิจัยนำหลักการตอบแบบสอบถามที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำไปให้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามอีกครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันความคิดเห็นเดิมในรอบที่ 1 - 2 พร้อมกับให้ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงหรือสอดคล้องกับคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นหรือไม่ หากผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงเหตุผลก็ถือว่าเห็นด้วยกับตำแหน่งของคำตอบดังกล่าว

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยติดต่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ รายละเอียดของการวิจัยและขอทราบความสมัครใจในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านเพื่อคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน

2. การใช้แบบสอบถาม

ในรอบที่ 1 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมคำชี้แจงประกอบคำถามให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็น เพื่อนำความคิดเห็นมาวิเคราะห์และสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ทัศนคติความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุศาสตร์

ในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามอีกครั้ง โดยนำเสนอด้วยตนเอง จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ในรอบที่ 3 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่มีรายละเอียดจากรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมมาตอบแบบสอบถามอีกครั้ง โดยแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคำตอบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประกอบการพิจารณาในการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามในรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยนำความคิดเห็นมาจำแนกและจัดกลุ่ม รวบรวมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันมาไว้ในข้อเดียวกัน เพื่อสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. ผู้วิจัยนำคำตอบจากการตอบแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปเป็นระดับของการพยากรณ์แต่ละข้อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าค่าสถิติของแบบสอบถามในแต่ละข้ออยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่าสอดคล้องกัน ถ้าค่าสถิติค่าใดค่าหนึ่งอยู่นอกเกณฑ์ที่กำหนดหรือนอกเกณฑ์ทั้งสองค่า จะถือว่าไม่สอดคล้องกัน และนำมาเสนอเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับแรก ในแต่ละตัวแปรมาอภิปรายผลการวิจัย โดยเลือกใช้สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการกระทำข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows และ LISREL เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1) การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2) การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

4.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1978 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสม/ปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามแบบใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) โดยการศึกษารายละเอียดของคำตอบของแต่ละบุคคลก่อนการจำแนกประเภทโดยพิจารณาคำตอบของทุกรายการ นำคำตอบเหล่านั้นมาจัดกลุ่มหรือหมวดหมู่ การพิจารณาจะดูได้จากความถี่ของแต่ละกลุ่ม โดยผู้วิจัยจะยึดคำตอบที่มีความถี่น้อยที่สุดมาใช้เป็นประเด็นในการอภิปรายหรือถือเป็นประเด็นที่สำคัญ

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามในรอบที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์โดยนำความคิดเห็นมาจำแนกและจัดกลุ่ม รวบรวมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันมาไว้ในข้อเดียวกัน เพื่อสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. ผู้วิจัยนำคำตอบจากการตอบแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 มาหาค่าค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปเป็นระดับของการพยากรณ์แต่ละข้อเป็นเกณฑ์ในการ

พิจารณาความสอดคล้องของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าค่าสถิติของแบบสอบถามในแต่ละข้ออยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่าสอดคล้องกัน ถ้าค่าสถิติค่าใดค่าหนึ่งอยู่นอกเกณฑ์ที่กำหนดหรือนอกเกณฑ์ทั้งสองค่าจะถือว่าไม่สอดคล้องกันและนำมาเสนอเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับแรก ในแต่ละตัวแปรมาอภิปรายผลการวิจัย โดยเลือกใช้สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการกระทำข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows และ LISREL เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

- 1) การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน	4.23	.317	มาก
2. ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน	4.36	.459	มาก
3. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	4.27	.229	มาก
4. ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.51	.220	มาก
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	4.21	.159	มาก
เฉลี่ย	4.31	.276	มาก

จากตารางที่ 4.2.1 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านที่มีระดับความเหมาะสมสูงสุดคือด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220 และด้านที่มีระดับความเหมาะสมรองลงมาคือด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459 ตามลำดับ โดยสรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .276

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย
รับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบมีความชัดเจน สอดคล้องการบูรณาการหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)	4.35	.476	มาก
2. ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)	4.00	.000	มาก
3. เหตุผลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)	4.35	.476	มาก
เฉลี่ย	4.23	.317	มาก

จากตารางที่ 4.2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบมีความชัดเจน สอดคล้องการบูรณาการหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) และเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากันคือเท่ากับ 4.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .476 โดยสรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .317

ผลตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความชัดเจน	4.40	.919	มาก
2. การนำแนวคิดทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนา รูปแบบมีความเหมาะสมและทันสมัย สามารถบูรณาการกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้	4.70	.460	มาก

3. การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการ สอนมีความทันสมัย	4.00	.000	มาก
เฉลี่ย	4.36	.459	มาก

จากตารางที่ 4.2.3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้าน
แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน การนำแนวคิดทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนา รูปแบบมีความเหมาะสมและ
ทันสมัย สามารถบูรณาการกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.70 และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .460 และแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการ
สอนมีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .919 ตามลำดับ โดย
สรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็น
ไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็น
พื้นฐานอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความ
เป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หลักการของรูปแบบมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ เป็นพื้นฐาน สามารถบูรณาการกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้	4.00	.000	มาก
2. หลักการของรูปแบบแสดงให้เห็นจุดเน้นของรูปแบบการเรียน การสอน	3.64	.479	มาก
3. จุดประสงค์ของรูปแบบสอดคล้องกับหลักการ	4.65	.477	มาก
4. จุดประสงค์แสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.65	.477	มาก
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการ เรียนรู้	4.65	.477	มาก
6. การวัดการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.30	.457	มาก
7. การวัดการประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม	4.00	.000	มาก
เฉลี่ย	4.27	.229	มาก

จากตารางที่ 4.2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้าน

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน จุดประสงค์ของรูปแบบสอดคล้องกับหลักการ จุดประสงค์ แสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันเท่ากับ 4.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .477 โดยสรุปผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความ ปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียน การสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .229

ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็น ไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.00	.000	มาก
2. เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมและทันสมัย	4.35	.477	มาก
3. เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	.000	มากที่สุด
4. เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดผลและการ ประเมินผล	4.70	.457	มาก
เฉลี่ย	4.51	.220	มาก

จากตารางที่ 4.2.5 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้าน หน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .000 และเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ สอดคล้องกับการวัดผลและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 4.70 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ .457 ตามลำดับ โดยสรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนา การสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลัก พุทธวิธี ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์อยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220

ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็น ไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- ด้านการวัดและการประเมินผล

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.00	.000	มาก
2. การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์และแนวทางการวัดที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.35	.477	มาก
3. การวัดและการประเมินผลนำไปสู่ผลการเรียนรู้ได้จริง	4.30	.457	มาก
เฉลี่ย	4.21	.159	มาก

จากตารางที่ 4.2.6 ผลการตรวจความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ดีลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์และแนวทางการวัดที่ชัดเจนและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .477 และการวัดและการประเมินผลนำไปสู่ผลการเรียนรู้ได้จริง มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 4.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .457 ตามลำดับ โดยสรุปผลการตรวจความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ดีลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .159

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ดีลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนและเครื่องมือการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอน

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย อารมณ์ดีลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากสื่อออนไลน์

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
จุดประสงค์การเรียนรู้		
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพาสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ	1.00	สอดคล้อง
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	.80	สอดคล้อง
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	.80	สอดคล้อง
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	.80	สอดคล้อง
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้		
2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	1.00	สอดคล้อง
2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ	1.00	สอดคล้อง
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ ร่วมกัน	1.00	สอดคล้อง
2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
การวัดและการประเมินผล		
3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	.80	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2.7 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากสื่อออนไลน์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความ
สอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์
ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์สารคดีจากสื่อออนไลน์

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
จุดประสงค์การเรียนรู้		
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ	1.00	สอดคล้อง
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	.80	สอดคล้อง
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้		
2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	1.00	สอดคล้อง
2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ	.80	สอดคล้อง
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน	.80	สอดคล้อง
2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
การวัดและการประเมินผล		
3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2.8 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
 อ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการ
 จัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์สารคดีจากสื่อออนไลน์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความ
 สอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์
 ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การวิเคราะห์บทความจากสื่อออนไลน์

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
จุดประสงค์การเรียนรู้		
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักธรรมชาติหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ	1.00	สอดคล้อง
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	.80	สอดคล้อง
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้		
2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	1.00	สอดคล้อง
2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ	1.00	สอดคล้อง
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ ร่วมกัน	1.00	สอดคล้อง
2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
การวัดและการประเมินผล		
3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2.9 การประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการ
จัดการเรียนรู้ที่ 3 การวิเคราะห์บทความจากสื่อออนไลน์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความ
สอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์
ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวิเคราะห์ละครจากสื่อออนไลน์

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
จุดประสงค์การเรียนรู้		
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ	1.00	สอดคล้อง
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	.80	สอดคล้อง
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้		
2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	1.00	สอดคล้อง
2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ	1.00	สอดคล้อง
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ ร่วมกัน	1.00	สอดคล้อง
2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
การวัดและการประเมินผล		
3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2.10 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการ
จัดการเรียนรู้ที่ 4 การวิเคราะห์ละครจากสื่อออนไลน์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความ
สอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์
ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์เรื่องสั้นจากสื่อออนไลน์

รายการประเมิน	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
จุดประสงค์การเรียนรู้		
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพาสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ	1.00	สอดคล้อง
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1.00	สอดคล้อง
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้		
2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	1.00	สอดคล้อง
2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ	1.00	สอดคล้อง
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ ร่วมกัน	1.00	สอดคล้อง
2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
การวัดและการประเมินผล		
3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม	1.00	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4.2.11 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
 อารมณ์ลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการ
 จัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์เรื่องสั้นจากสื่อออนไลน์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความ
 สอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ที่ได้จากการทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้อง

รายการประเมิน	กลุ่มทดลอง		ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
ที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน			
1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบมีความชัดเจน สอดคล้องการบูรณาการหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)	4.60	.494	มาก
1.2 ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักธรรมพหุสัจจะ	4.78	.415	มาก
1.3 เหตุผลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)	4.78	.415	มาก
แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน			
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความชัดเจน	4.78	.415	มาก
2.2 การนำแนวคิดทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนารูปแบบมีความเหมาะสมและทันสมัย สามารถบูรณาการกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้	4.72	.490	มาก
2.3 การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนมีความทันสมัย	4.60	.494	มาก
องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน			
3.1 หลักการของรูปแบบมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน สามารถบูรณาการกับหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้	4.13	.747	มาก

3.2 หลักการของรูปแบบแสดงให้เห็นจุดเน้นของรูปแบบการเรียนการสอน	4.20	.403	มาก
3.3 จุดประสงค์ของรูปแบบสอดคล้องกับหลักการ	4.37	.520	มาก
3.4 จุดประสงค์แสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.57	.500	มาก
3.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และผล การเรียนรู้	4.38	.490	มาห
3.6 การวัดการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.60	.494	มาก
3.7 การวัดการประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม	4.60	.494	มาก
หน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์			
4.1 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.57	.533	มาก
4.2 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมและทันสมัย	4.60	.494	มาก
4.3 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.60	.494	มาก
4.4 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดผลและ การประเมินผล	4.40	.494	มาก
การวัดและการประเมินผล			
5.1 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.20	.403	มาก
5.2 การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์และแนวทางการวัด ที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.58	.497	มาก
5.3 การวัดและการประเมินผลนำไปสู่ผลการเรียนรู้ได้จริง	4.40	.494	มาก
เฉลี่ย	4.52	.491	มาก

จากตารางที่ 4.2.12 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทย
ชำระอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ได้จาก
การทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้อง ด้านที่มาและความสำคัญของ
รูปแบบการเรียนการสอน ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียน
การสอน ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี

5.1 สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สรุปผลได้ดังนี้

การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากสื่อออนไลน์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์สารคดีจากสื่อออนไลน์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การวิเคราะห์บทความจากสื่อออนไลน์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวิเคราะห์ละครจากสื่อออนไลน์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์เรื่องสั้นจากสื่อออนไลน์ มีจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้

โดยนำหลักธรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล มีกิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ร่วมกัน และกิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม การวัดและการประเมินผล มีเกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม โดยสรุปมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับความสอดคล้องที่กำหนดว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สรุปผลได้ดังนี้

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่

21 ด้วยหลักพุทธรวิธี โดยสรุปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .276 ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .317 ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459 ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .229 ด้านหน่วยการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .159 ด้านที่มีระดับความสอดคล้องสูงสุดคือด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220 และด้านที่มีระดับความสอดคล้องรองลงมา คือด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษารูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี พบว่า ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี โดยสรุปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .276 ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .317 ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459 ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .229 ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .159 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับแนวคิดของกิตติภูมิ มีประดิษฐ์ (2562) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งกำลังเผชิญกับกระแสที่ท้าทายและมีผลต่อการบริหารจัดการอย่างมาก โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความฉลาด รอบรู้ มีปัญญา มีวิจรรณญาณ รู้เท่าทันโลก สืบเสาะหาความรู้เป็นผู้เรียนต้องถูกสร้างให้มีน้ำอดน้ำทนต่อการเผชิญความทุกข์ยาก และเมื่อมีความสำเร็จก็จะมีภาระซ่อนคิดให้สามารถยกระดับชีวิตให้สูงขึ้นเสมออุดมศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ประสาน

สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกระแสโลกาภิวัตน์ โดยต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) เสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการพัฒนา เศรษฐกิจ การเผยแพร่วัฒนธรรม และส่งเสริมประชาธิปไตยโดยเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถ ดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ บัณฑิตที่พึงประสงค์ในโลกปัจจุบันต้องสร้างให้เกิดมุมมองในประโยชน์ 2 อย่าง คือ ประโยชน์เพื่อตัวเองและประโยชน์เพื่อส่วนรวม ต้องมีความฉลาด ขยัน ซื่อสัตย์ มีมนุษยสัมพันธ์ รู้รอบ และไม่เน้นการจำเพียงอย่างเดียว ต้องสามารถเชื่อมโยง หาเหตุผลให้ได้ รู้มากกว่าสิ่งที่ เห็น เข้าใจมากกว่าสิ่งที่ได้ฟังมา สามารถคัดแยกแยะสิ่งที่รับรู้ได้ด้วยตัวเอง รวมทั้งต้องเป็นคนใฝ่รู้ใฝ่ เรียนตลอดชีวิตซึ่งการจะได้บัณฑิตในลักษณะนี้ต้องไม่เน้นการสอนเพียงอย่างเดียวแต่ต้องเน้นให้ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาให้ได้ด้วยตนเอง ในการพัฒนาประเทศที่มุ่งไปสู่สังคมดิจิทัล มี เป้าหมายอยู่ที่การสร้างนวัตกรรมการศึกษาที่เอื้อให้เกิดการบูรณาการที่มีคุณภาพสอดคล้องกับ ความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการศึกษาอย่างมาก เช่น ประเด็นของการลด ช่องว่างการแข่งขันระหว่างสถาบันการศึกษา ทำให้สถาบันการศึกษาต้องปรับตัวทั้งในด้านการบริหาร การจัดการองค์กร ก่อให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจการศึกษามากขึ้น สร้างช่องทางการขยายการศึกษา ให้มากขึ้น เกิดการทำงานภายใต้แนวคิดการศึกษา 24 ชั่วโมง โดยผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมทางการ ศึกษาตลอด 24 ชั่วโมง มีการสร้างรูปแบบความร่วมมือทางการศึกษาหรือเครือข่ายการศึกษาที่ หลากหลายขึ้น ลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กรและทำให้เกิดแรงผลักดันในการ จัดการศึกษารูปแบบแปลกใหม่เพิ่มมากขึ้น การผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับผิดชอบต่ออนาคตของชาติ จึงเรื่องที่ทำทนายและไม่ง่ายอย่างที่คิด ในอดีตคำว่า “ทรัพยากร” ในเชิงทุนนิยม หมายถึง เงินทุน โรงงาน ที่ดิน และปัจจัยทางวัตถุดิบเพื่อการผลิต แต่ในโลกศตวรรษที่ 21 สิ่งที่มีค่ามีความหมายและเป็น ทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ “องค์ความรู้” การพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับการสะสมองค์ความรู้ของคนในชาติ สถาบันการศึกษาจะต้องเป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้และ การสอนอย่างแท้จริง ต้องจัดการศึกษาหาความรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวางในระดับที่สูงกว่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีการกระตุ้นและเสริมพลังผู้เรียนทุกระดับและทุกวัยให้มีแรงดลใจในการเรียนและ มีระเบียบวินัยในการศึกษา ต้องทำงานร่วมกับองค์กรนายจ้างให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ต้องมีระบบที่ เปิดกว้างยอมรับทั้งผู้ที่มีการศึกษาระดับสูง และผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในระดับสูงเมื่อสมัยที่ยังอายุ น้อยอยู่ไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม ให้ได้ศึกษาต่ออย่างเท่าเทียมกัน เมื่อบทบาทเปลี่ยนไปอาจารย์ และสถาบันศึกษาจะต้องมีภาระหน้าที่ที่สำคัญ โดยเปลี่ยนจากการบอกให้จำและการสอนที่มีอยู่เดิม เปลี่ยนเป็นการกระตุ้นส่งเสริมเพื่อที่จะค้นหาพลังและศักยภาพที่มีอยู่ในคนคนนั้น บทบาทของครู อาจารย์จะเปลี่ยนจากผู้สอนไปเป็นเหมือนกับครูของศิลปิน หรือผู้ฝึกสอนนักกีฬา (Coach) มากกว่าที่ จะเป็นผู้บอกอย่างในปัจจุบัน สำหรับรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมไทยนั้น ต้องมี ความยืดหยุ่นและสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะติดตัวในลักษณะที่คงทนและสามารถ ประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนมาให้เหมาะสมกับงานที่เขาจะต้องทำในอนาคต ผลการทดลองหาประสิทธิภาพ รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษา

ศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี ที่ได้จากการทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้องโดยสรุปอยู่ในระดับมาก

2. การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี จากการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอน ผู้วิจัยพบว่าผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี โดยสรุปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .276 ด้านที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .317 ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .459 ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .229 ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .220 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .159 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธรวิธี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีวัตร เขื่อนแก้ว ทิพรัตนนพทธี (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์กับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงสถิติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์และ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์กับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงสถิติของนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ร่างรูปแบบ การจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ ขั้นที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ ขั้นที่ 3 นำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ขั้นที่ 4 ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์เป้าหมายที่ใช้ ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่ม ที่ใช้ในขั้นพัฒนารูปแบบ จำนวน 34 คน และกลุ่มที่ใช้ในขั้นนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้จำนวน 26 คน และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนทั้งหมด 4 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติแบบบรรยาย ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ เนื้อหาและทำการสรุป เป็นความเรียง ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงสถิติของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (IO Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ 3) การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ไปใช้และ 4) ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์โดยผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ โอไอ พบว่า นักศึกษามี ระดับการคิดเชิงสถิติสูงขึ้นในทุกด้านภายหลัง ได้การจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ตามรูปแบบ และมเจตคติที่ดี ต่อการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ที่ได้จากการทำแบบประเมินการตรวจสอบประสิทธิภาพและความสอดคล้องของกลุ่มทดลองด้านที่มาจากความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน ด้านแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ด้านหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และด้านการวัดและการประเมินผล ผลการทดลองหาประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สามารถนำไปพัฒนาต่อเนื่องได้ หากบุคลากรทางการศึกษาตระหนักถึงประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอน โดยผู้ที่ได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดคือผู้เรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี สามารถนำไปใช้ในการบูรณาการการสอนกับรายวิชาอื่นได้ ทักษะทางด้านภาษาไทยเป็นสิ่งที่สำคัญมากกับทุกคนในสังคม เป็นอัตลักษณ์ของความเป็นไทย อีกทั้งการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้มีบทบาทต่อการเรียนการสอนในรายวิชาเป็นน้อมนำและอ้างไว้ซึ่งความเป็นไทยตลอดกาล

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการทำวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ 21 ด้วยหลักพุทธวิธี ต้องเป็นระบบเชิงผลลัพธ์ (Outcome) ที่ต้องเน้น “เปลี่ยนแปลง” พฤติกรรมความคิด ทักษะ และเจตคติ ของผู้เรียนซึ่งเกิดจากความเข้าใจ (Understanding) ด้วยหลักพุทธวิธีตามหลักพหุสัจจะ คือการนำหลักพหุสัจจะมาบูรณาการกับการเรียนการสอนวิชาการสอนภาษาไทยเพื่อเยาวชน นิสิต และนักศึกษา ที่อ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย อย่างภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย ดังนั้น หากมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น หรือเป็นงานวิชาการที่

สามารถสร้างการเรียนรู้ใหม่ในศตวรรษที่ 21 ด้วยการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการ
จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานด้านการศึกษา และงานวิจัยในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตกาฬ ชาร์ลีย์ ทปภูผา. (2561). *รูปแบบการสอนภาษาไทยระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล*. กลุ่มวิชาภาษาไทย สาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา.
- กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎี วัจนปฏิบัติศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอสเอ็มเดีย.
- เกษม บุญศรี. (2533). *พุทธมงคลเล่ม 1*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กองการคาครุสภา.
- ติน ปรัชญพฤทธิ. (2555). *ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี.พี.เอ็น.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอนการบูรณาการการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
- ทิตนา เขมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ.9, ราชบัณฑิต). (2551). *พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสนาคำว่า*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม.
- พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส และคณะ. (2555). *คู่มือปฏิบัติงานการบูรณาการพันธกิจ*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2538). *พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ*. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ.9, ราชบัณฑิต). (2550). *ศัพท์วิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง.
- พรธิดา วิเศษศิลปานนท์ และคณะ. (2556). *โครงการติดตามการเข้าถึงสิทธิของคนพิการและการพัฒนารูปแบบระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ*. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2553). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ทศพร ศรเกตุ. <http://www.silpathai.com/eak/>. วันที่ 3 มีนาคม 2022.
- มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2532). *มังคลัตถที่ปนีแปลเล่ม 2*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.

- บุญรอด โชติวชิรา. (2561). *รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้*. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แปลก สนธิรักษ. (2532). *พจนานุกรมบาลีไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (พิมพ์มมธโร ป.ธ. 6). (2519). *มงคลยодชีวิต เล่ม 3*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์.
- สาโรช บัวศรี. (2521). *หนังสือความรู้สำหรับครูเรื่องบูรณาการ*. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- นางสาวชญาณูช เรื่องจันทร์. (2563). *ความปกติใหม่ (New Normal)*.
:https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/882508?fbclid=IwAR3kpaoErrBtS6WO_E_kpBdZlaruYr2gH8ad14L5A9Pt2v3vbH_15wH3HV0 [21 กรกฎาคม 2563] ผู้เขียน : นางสาวชญาณูช เรื่องจันทร์ พิพิธภัณฑศึกษาศาสตร์ อพวช.บรรณาธิการ (วิชาการ) : นางสาวอุมาภรณ์ เครือคำวัง ผู้อำนวยการกองวิชาการ พิพิธภัณฑศึกษาศาสตร์ อพวช.บรรณาธิการ (ภาษา) : นายอานูภาพ สกุลงาม นักวิชาการ พิพิธภัณฑศึกษาศาสตร์ อพวช. ผู้อนุมัติเผยแพร่ : นางสาวอุมาภรณ์ เครือคำวัง ผู้อำนวยการกองวิชาการ พิพิธภัณฑศึกษาศาสตร์ อพวช.
- อติพร เกิดเรือง, ไชยวัฒน์ คำชู และชัยพัฒน์ พันธุ์วัฒนสกุล. (2564). *แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถาบันอุดมศึกษาไทย*. มหาวิทยาลัยชินวัตร.
- อัมพร อังศรีพวง. (2549). *มือเสริมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: อีรพงศ์การพิมพ์.
- Zhou Xiaoyan. (2561). *การพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาไทยของ นักศึกษาจีนตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กันยายน 2561.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษา หัวหน้าโครงการ นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ ๒๑๔๔/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษา หัวหน้าโครงการ นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย
โครงการวิจัยชุด เรื่อง การบูรณาการจตุภาคีเพื่อลดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจยุคนิวนอร์มอลของคนไทย
ในศตวรรษ ที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธธรรม

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยชุด เรื่อง "การบูรณาการจตุภาคีเพื่อลดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจยุคนิวนอร์มอลของคนไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธธรรม" ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ มติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามต่อไปนี้ เป็นที่ปรึกษา หัวหน้าโครงการ นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย ดังนี้

๑. พระราชปริยัติวิมล, ดร. (สายัณห์ ปณฺณาวชิโร)	ที่ปรึกษาโครงการวิจัยชุด
๒. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	หัวหน้าโครงการวิจัยชุด/
หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย
๓. พระราชปริยัติวิมล, ดร. (สายัณห์ ปณฺณาวชิโร)	หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย
๔. นายสุเมตร์ เทพโสภာ	หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย
๕. ดร.พรพิมล โพธิ์ชัยหล้า	หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย
๖. ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี	หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย
๗. ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์	หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย/นักวิจัย

ประกอบด้วยโครงการวิจัยย่อย ดังต่อไปนี้

๑. โครงการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อลดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจยุคนิวนอร์มอลของคนไทยตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยพุทธวิธี"

๑. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. พระราชปริยัติวิมล, ดร. (สายัณห์ ปณฺณาวชิโร)	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	นักวิจัย

/๔. พระสุริยะ...

๔. พระสุริยะ ขวนปณโณ, ดร.	นักวิจัย
๕. ดร.พรพิมล โพธิ์ชัยหล้า	นักวิจัย
๖. ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี	นักวิจัย
๒. โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมกระบวนการจตุภาคีในการป้องกันยาเสพติดของเด็กและเยาวชนศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยพุทธวิธี”
๑. พระราชปริยัติวิมล, ดร. (สายัณห์ ปณณาวชิโร)	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง	นักวิจัย
๔. นางสาวอมรรัตน์ เทพนรินทร์	นักวิจัย
๓. โครงการวิจัยเรื่อง “การสร้างนวัตกรรมพุทธวิธีการพัฒนาจิตสำหรับผู้สูงอายุในศตวรรษที่ ๒๑”
๑. พระราชปริยัติวิมล, ดร. (สายัณห์ ปณณาวชิโร)	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. นายสุนทร เทพโสภากา	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	นักวิจัย
๔. พระครูปราโมทย์สีลคุณ (สำราญ จนทสีโส)	นักวิจัย
๕. นายสุวิทย์ วิซัด	นักวิจัย
๔. โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบค่านิยมอุดมการณ์ประชาธิปไตยของเยาวชนในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี”
๑. รศ.ดร.ภาสกร ดอกจันทร์	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. ดร.พรพิมล โพธิ์ชัยหล้า	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	นักวิจัย
๔. พระสุริยะ ขวนปณโณ, ดร.	นักวิจัย
๕. รศ.ดร.ปิยลักษณ์ โพธิ์วรรณ	นักวิจัย
๕. โครงการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาจตุภาคีรับความปกติใหม่ของเยาวชนศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยพุทธวิธี”
๑. รศ.ดร.สำเร็จ ยุรชัย	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	นักวิจัย
๔. ดร.สัมฤทธิ์ กางเพ็ง	นักวิจัย

๖. โครงการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทย
รับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี"

๑. พระราชปรีดีวัฒนะ, ดร. (สายัณห์ ปณณาวชิโร)	ที่ปรึกษาโครงการวิจัย
๒. ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรัมย์	หัวหน้าโครงการวิจัย/นักวิจัย
๓. พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร. (อุดมเกียรติ วิสุทธาจาโร)	นักวิจัย
๔. นางริศร พงศ์สุวรรณ	นักวิจัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พระเทพวัชรเมธี

(พระเทพวัชรเมธี, ผศ.ดร.)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน

ที่ จว. ๓๖๗/๒๕๖๕

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๑. ชื่อโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทย รับผิดชอบต่อสังคม
ระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี

TITLE : THAI LANGUAGE TEACHING DEVELOPMENT MODEL TO MAINTAIN THAI IDENTITY TO
ACCEPT THE NEW NORMAL HIGHER EDUCATION IN THE 21ST CENTURY WITH BUDDHIST METHODS

๒. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน

คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ มติที่ ๒๖๐/๒๕๖๕ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการทำวิจัยในคน โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีใน
ความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัย กลุ่มตัวอย่างและ
ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ ตั้งแต่วันที่ออกเอกสารรับรอง
ผลการพิจารณาการทำวิจัยในคนฉบับนี้ จนถึงวันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ออกให้ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงนาม

(พระมหามหาวินทร์ ปุริสุตตโม, ผศ.ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

1. พระมหาอำนาจมหาวิโร, ดร.

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

2. อาจารย์ ดร.พรทิศา จุลสุคนธ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

3. อาจารย์ อิศเรศ จิณฤทธิ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสังคมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

4. อาจารย์ นารีรัตน์ จันทฤทธิ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

5. อาจารย์ วิณา ภาคมฤค

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐๔๓ ๕๑๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔

ที่ อว ๗๔๑๗/๗ ๐๒๕๕ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระมหาอำนาจ มหาวิโร, ดร.

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุม คณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เรื่อง “รูปแบบ การพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” หัวหน้าโครงการวิจัยคือ ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรัมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอรรถลักษณะ ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” รายละเอียดตามเอกสารที่ แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยร้อยเอ็ด โทร. ๐๔๓ ๕๑๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔

ที่ อว ๗๔๑๗/๐๒๕๕ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์ ดร.พรทิวา จุลสุคนธ์

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุม คณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” หัวหน้าโครงการวิจัยคือ ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรัมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขออนุมัติคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยเทคโนโลยี โทร. ๐๔๓ ๕๑๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔

ที่ อว ๗๔๑๗/๑๐๒๕๕ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์อัครเดช จินตฤทธิ์

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุม คณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เรื่อง “รูปแบบ การพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” หัวหน้าโครงการวิจัยคือ ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขออนุมัติคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐๔๓.๕๑๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔

ที่ อว ๗๔๑๗/๑๐๖-๕๖ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์นารินทร์ จันทฤทธิ์

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุม คณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เรื่อง “รูปแบบ การพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยธำรงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” หัวหน้าโครงการวิจัยคือ ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรัมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยธำรงอัตลักษณ์ ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)
รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยเทคโนโลยี โทร. ๐๔๓ ๕๑๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔
 ที่ อว ๗๙๑๗/๗๐๕๕ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร อาจารย์วิณา ภาคมฤค

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุม คณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติที่ ๒๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ เรื่อง “รูปแบบ การพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอรรถลักษณะความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” หัวหน้าโครงการวิจัยคือ ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอรรถลักษณะ ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี” รายละเอียดตามเอกสารที่ แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)
 รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ อว ๗๙๑๗/๑๖๔ พค

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เจริญพร อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้วย ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ได้ทำโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความ
ปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษารูปแบบการ
พัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑
ด้วยหลักพุทธวิธี และ ๒) เพื่อประเมินประสิทธิภาพ และทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการ
สอนภาษาไทยอ้างอิงอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี
มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการเขียนงานวิจัย

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน ได้ให้ความ
อนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น หัวหน้าโครงการวิจัยจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์ โทร ๐๘๑-๗๙๒๖๐๐๓

ที่ อว ๗๙๑๗/๒๐๒๕๘๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เจริญพร อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ด้วย ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ได้ทำโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความ
ปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษารูปแบบการ
พัฒนาการสอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑
ด้วยหลักพุทธวิธี และ ๒) เพื่อประเมินประสิทธิภาพ และทดลองความสอดคล้องของรูปแบบการพัฒนาการ
สอนภาษาไทยอ้างอัตลักษณ์ความเป็นไทยรับความปกติใหม่ระดับอุดมศึกษาศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักพุทธวิธี
มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการเขียนงานวิจัย

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงเจริญพรมายังท่าน ได้ให้ความ
อนุเคราะห์ สำหรับวันและเวลานั้น หัวหน้าโครงการวิจัยจะเป็นผู้ติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, โทรสาร ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
ผู้ประสานงาน ดร.จรุงกรณ์ กลางบุรีรัมย์ โทร ๐๘๑-๗๙๒๖๐๐๓

ภาคผนวก ฉ
เครื่องมือเพื่อการวิจัย

แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยบูรณาการกับหลักสูตรมหาสุสัจจะหรือเรียกว่า หัวใจนักปราชญ์ (สุ จิ ปุ ลิ) แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการพิจารณาว่าการกำหนดองค์ประกอบและสาระขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาเอกสารต่างๆ ประกอบการประเมินแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี) ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดีขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์
 อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ที่มาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน					
	1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบมีความชัดเจน สอดคล้องกับบูรณาการหลักสูตรพาหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)					
	1.2 ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตรพาหุสัจจะ					
	1.3 เหตุผลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตรพาหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ)					
2	แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน					
	2.1 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีความชัดเจน					
	2.2 การนำแนวคิดทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนารูปแบบมีความเหมาะสมและทันสมัย สามารถบูรณาการกับหลักสูตรพาหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้					
	2.3 การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนมีความทันสมัย					
3	องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน					
	3.1 หลักการของรูปแบบมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐาน สามารถบูรณาการกับหลักสูตรพาหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) ได้					
	3.2 หลักการของรูปแบบแสดงให้เห็นจุดเน้นของรูปแบบการเรียนการสอน					

	3.3 จุดประสงค์ของรูปแบบสวดคล้องกับหลักการ					
	3.4 จุดประสงค์แสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	3.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้					
	3.6 การวัดการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์					
	3.7 การวัดการประเมินผลมีความชัดเจนและเหมาะสม					
4	หน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์					
	4.1 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์					
	4.2 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมและทันสมัย					
	4.3 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
	4.4 เนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดผลและการประเมินผล					
5	การวัดและการประเมินผล					
	5.1 การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์					
	5.2 การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์และแนวทางการวัดที่ชัดเจนและเหมาะสม					
	5.3 การวัดและการประเมินผลนำไปสู่ผลการเรียนรู้ได้จริง					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การวิเคราะห์ข่าวจากสื่อออนไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ					
	1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล					
	1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์					
	2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง					
	2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทัน สื่อ					
	2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน					
	2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม					
3	การวัดและการประเมินผล					
	3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การวิเคราะห์สารคดีจากสื่อออนไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ					
	1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล					
	1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์					
	2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง					
	2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทัน สื่อ					
	2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน					
	2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม					
3	การวัดและการประเมินผล					
	3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การวิเคราะห์บทความจากสื่อออนไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ					
	1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล					
	1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์					
	2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง					
	2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทัน สื่อ					
	2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน					
	2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม					
3	การวัดและการประเมินผล					
	3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวิเคราะห์ละครจากสื่อออนไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ					
	1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล					
	1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์					
	2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง					
	2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทัน สื่อ					
	2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน					
	2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม					
3	การวัดและการประเมินผล					
	3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์เรื่องสั้นจากสื่อออนไลน์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยนำหลักกรรมพหุสัจจะ (สุ จิ ปุ ลิ) มาบูรณาการ					
	1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล					
	1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
	2.1 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์					
	2.2 กิจกรรมแต่ละขั้นตอนชัดเจนและปฏิบัติได้จริง					
	2.3 กิจกรรมเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทัน สื่อ					
	2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการ เรียนรู้ร่วมกัน					
	2.5 กิจกรรมกำหนดเวลาเหมาะสม					
3	การวัดและการประเมินผล					
	3.1 เกณฑ์การวัดและการประเมินผลชัดเจนและเหมาะสม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ-นามสกุล ดร.จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ชื่อคุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	ปร.ด.	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	การบริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2559
ปริญญาโท	ศน.ม.	ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต	การบริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	2551
ปริญญาตรี	ศษ.บ.	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2546

ประวัติการทำงาน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำ

ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ เมื่อวันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2557

ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

- กรรมการประจำวิทยาเขตร้อยเอ็ด
 - คำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ 1/2563 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประจำวิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2563
 - คำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ 23/2563 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประจำวิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2565
 - คำสั่งสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ 18/2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประจำวิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2567
- อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
- เลขานุการ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
- ผู้ประสานงานคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
- ผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร มณฑลทหารบกที่ 27

ผลงานทางวิชาการ

ลำดับที่

รายละเอียดผลงาน

บทความวิชาการ

1. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2561). การปลูกฝังจริยธรรมขั้นพื้นฐานในเยาวชนด้วยหลัก ภาวนา 4. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 วันที่ 28-29 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ฉบับที่ 4 หน้า 346-352
2. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2562). คุณธรรมของความเป็นครูตามวิถีพุทธในสังคมไทย. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 วันที่ 24 สิงหาคม 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 2 หน้า 1243-1254
3. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2562). การส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 วันที่ 24 สิงหาคม 2562 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 2 หน้า 163-172
4. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2563). กลยุทธ์การสอนภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต ร้อยเอ็ด ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (2020): กรกฎาคม - ธันวาคม 2563 หน้า 764-776
5. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2564). วาทกรรม : ศาสตร์แห่งการสื่อสาร. วารสารบัณฑิตสา เถตปริทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 หน้า 83-90

ผลงานการวิจัย

ลำดับที่

รายละเอียดผลงาน

บทความวิจัย

1. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2559). รูปแบบกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อ ปลูกฝังจริยธรรมขั้นพื้นฐานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การประชุม วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 วันที่ 28-29 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ฉบับที่ 4 หน้า 353-359
2. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2560). การนำหลักธรรมคุ้มครองโลกมาแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 วันที่ 25 สิงหาคม 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 1 หน้า 625-637
3. **จรุงภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2561). การดำเนินงานส่งเสริมวินัยของนักศึกษาคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. การประชุมวิชาการและ

เสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 วันที่ 25 สิงหาคม 2561 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 1 หน้า 100-101

4. **จรรยาภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2561). การส่งเสริมวินัยของนักศึกษาหลักสูตรมหาวิทาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาเขตร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 วันที่ 25 สิงหาคม 2561 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 1 หน้า 228-229
5. **จรรยาภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2562). การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ด. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 วันที่ 24 สิงหาคม 2562 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 2 หน้า 1213-1221
6. **จรรยาภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2562). การประยุกต์หลักธรรมคัมภีร์ครองโลกมาพัฒนาพฤติกรรมพึงประสงค์ในโรงเรียนและในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 วันที่ 24 สิงหาคม 2562 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 2 หน้า 1312-1325
7. **จรรยาภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2562). การเสริมสร้างทัศนคติการเรียนรู้ภาษาถิ่นไทยแก่เด็กและเยาวชนตามหลัก สุ จี ปุ ลิ เพื่ออนุรักษ์ภาษาถิ่นไทยอีสานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 วันที่ 24 สิงหาคม 2562 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ฉบับที่ 2 หน้า 971-979
8. **จรรยาภรณ์ กลางบุรัมย์.** (2565). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในยุค New Normal พุทธบูรณาการ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2565). ISSN 2228-8376. หน้า 59-70

เอกสารประกอบการสอน

1. เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ภาษากับการสื่อสารร่วมสมัย
ISSN: 978-616-572-570-5
2. เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การเขียนการสื่อสาร
ISSN: 978-616-572-718-1

รางวัลที่เคยได้รับ

ประกาศเกียรติคุณ โล่ รางวัล ที่หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ เพื่อเป็นการรับรองคุณความดี

ปี	รางวัล	สถาบัน/หน่วยงาน
พ.ศ. 2558	แม่ดีเด่น ระดับปฐมวัย	โรงเรียนพระกุมารร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2564	ครูภาษาไทยดีเด่น ระดับจังหวัด	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2564	เชิดชูเกียรติผู้ทำคุณประโยชน์ และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2566	ผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารดีเด่น	หน่วยฝึกนักศึกษาวิชาทหาร มณฑลทหารบกที่ 27
พ.ศ. 2566	รางวัล รางวัลแห่งชาติ Thai Awards สาขา ข้าราชการไทยดีเด่น	สภาการนักข่าวไทย THAI PRESS COUNCIL
พ.ศ. 2566	รางวัล วัชรนาคา สาขา ข้าราชการพลเรือน ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ ตัวอย่างดีเด่น	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
พ.ศ. 2566	รางวัล ข้าราชการดีเด่นแห่งชาติ สาขา ข้าราชการการศึกษาตัวอย่าง ดีเด่น	สภาสื่อมวลชนไทย สมัชชานักจัด รายการข่าววิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (สว.นท)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด